Sobota, 14 (26) Marca 1870 r.

Sobota, 14 (26) Marca 1870 r.

№ 58. ROK SIÓDMY. № 58.

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 8 rsr. „ 6 miesięcy 4 „ „ 3 miesiące 2 „ „ 1 miesiąc — 67 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą: Na rok . . 10 rsr. „ 6 miesięcy 5 „ „ 3 miesiące 2 „ 50 k. „ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;—w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie**, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—**Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 14 (26) Marca.

Najwyższy ukaz z d. 6-go stycznia r. b., nadający posiadaczowi majoratu Kupiski i Nowogród, jenerał-lejtnantowi księciu *Szachowskiemu* w takież posiadanie dobra Wilczoruda i Wiatrowiec, oraz część folwarku Sielce w powiecie pinczowskim i Tępoczew w powiecie miechowskim, jak również obręb Wilczoruda w leśnictwie nowoczutskiem i część lasu z leśnictwa nowogrodzkiego,—zamieszczony był w N. 54-ym *Warsz. Dniew.*

Najjaśniejszy Pan, na przedstawienie Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie Polskiem i na skutek raportu najpoddanniejszego rady kawalerskiej orderu św. Włodzimierza, Najmiłościwiej mianować raczył, na dniu 22-m września 1869 roku, kawalerami tego orderu klasy 4-ej, za 35-letnią służbę nieskazitelną w stopniach i na posadach klasowych, następujących urzędników zarządu cywilnego w kraju tutejszym: buchaltera komisji likwidacyjnej, radcę kolegjalnego Aleksandra *Troickiego*; sędziego sądu apelacyjnego, radcę kolegjalnego Kazimierza *Świerzyńskiego*; kontrolera kancelarji rady głównej opiekuńczej zakładów dobroczynnych, asesora kolegjalnego Antoniego *Krzesińskiego*; nadzorcę szpitala św. Łazarza w Warszawie, asesora kolegjalnego Józefa *Grzybowskiego*; zarządzającego kantorem banku w Włocławsku Hipolita *Kieszczyńskiego*; dyrektora kancelarji zarządu warszawskiego oberpolicmajstra, sekretarza kolegjalnego Jana *Rosińskiego*; uwolnionego ze służby b. starszego buchaltera zwiniętej najwyższej izby obrachunkowej, asesora kolegjalnego Jana *Kuleszę*; uwolnionego od służby archiwistę magistratu miasta Kalisza Hipolita *Dobrzyckiego*; inżenjera-budowniczego powiatu krasnostawskiego, sekretarza kolegjalnego Zygmunta *Steinbricha;* buchaltera kasy ekonomicznej miasta Warszawy, radcę honorowego Antoniego *Stodulskiego*.

Najwyższy rozkaz w przedmiocie zwiększenia opłaty codziennej, wnoszonej przez wierzycieli na utrzymanie ich dłużników, znajdujących się w areszcie w mieście Warszawie. — Zgodnie z przedstawieniem Namiestnika w Królestwie Polskiem co do zwiększenia opłaty codziennej, wnoszonej przez wierzycieli na utrzymanie ich dłużników znajdujących się w areszcie w mieszcie Warszawie, i po porozumieniu się z ministrem skarbu i z zarządzającym Własną Jego Cesarskiej Mości kancelarją do spraw Królestwa Polskiego, minister spraw wewnętrznych przedstawił komitetowi do spraw Królestwa co następuje: zamiast postanowienia byłej rady administracyjnej Królestwa Polskiego z 17-go (29-go) grudnia 1863 roku, zaprowadzić pobieranie opłaty od wierzycieli, na życzenie których osoby niewypłacalne osadzone będą w areszcie dłużników prywatnych w mieście Warszawie, w wysokości 40 kop. za każdego dłużnika niewypłacalnego, z zastrzeżeniem, że 20 kop. ma być użytych na wyżywienie aresztowanego, a 20 kop. na utrzymanie aresztu. Komitet do spraw Królestwa Polskiego wynurzył zdanie, że przedstawienie ministra spraw wewnętrznych ma być zatwierdzone. Najjaśniejszy Pan raczył na dniu 1-m lutego 1870 roku napisać Własnoręcznie na protokóle komitetu: „*Wykonać.*“ *(Goniec Urzędowy).*

W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: W rozkazie do warszawskiego garnizonu za Nr. 67 powiedziano: W celu zachowania porządku i akuratnej sprzedaży przywożonych na tutejsze rynki produktów, dla zapewnienia mieszkańcom możności kupowania tychże z pierwszej ręki, po najprzystępniejszych cenach, włożono na administracyjną i policyjną służbę obowiązek dopilnowania, ażeby do 11-ej godziny z rana sprzedaż takowych produktów, odbywała się tylko dla mieszkańców miasta, na domowe ich potrzeby i ażeby dopiero po upływie tego czasu, handlarze hurtowej sprzedaży i przekupnie z takowej korzystali. Obecnie prezydent miasta Warszawy, w przedstawieniu swojem do JW. Namiestnika z dnia 7 marca r. b. wyjaśnił, że bez względu na powyższe postanowienie, dostawcy produktów dla wojsk, korzystając z wydawanych im przez komitety gospodarcze świadectw, zakupują hurtownie produkta na rynkach w wzbronionym do tego czasie i to po większej części dla własnych spekulacyjnych widoków, administracyjna i policyjna służba, nie jest w stanie temu zaradzić, z tego powodu, że oni będąc zaopa-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

HRABINA DE CHALIS

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 45—57).

Wtedy dopiero... zbudziłem w sobie wszystkie siły inteligencji, powołałem umysł i serce do działania, i tej kobiecie światowej, która aż dotąd słyszała tylko szmer rozmów pospolitych, lub słowa wysilonego pochlebstwa—tej wytwornej elegantce, ukazałem nieskończoną przestrzeń w górze, iskrzącą się gwiazdami i w wyrazach jak tylko mogłem najjaśniejszych i najprzystępniejszych, jąłem jej rozjaśniać te olbrzymie problemata, które od wieków roznamiętniały szlachetną ciekawość ludzkości!

Zacząłem od historji pierwszego, przypuszczalnego tworzenia się światów, wymieniałem ich liczbę, tłumaczyłem odległość ich od ziemi, ich objętość, prawa na mocy których krążą w przestrzeni. Od planet przeszedłem do gwiazd, do tych słońc odległych a skończyłem na opisie światów zestarzałych—umarłych już w przestworze nieskończoności. Następnie opowiadałem jej wzniosłe hypotezy Flammariona o zamieszkalności światów krążących w przestrzeni, dalej opisałem postępową formację globu—wytłumaczyłem jak z substancji gazowej przeszedł do stałej—jak później rozwinęło się na nim życie roślinne i zwierzęce—słowem, roztoczyłem przed umysłem i wyobraźnią hrabiny cały olbrzymi, majestatyczny obraz natury, a wsparty powagą takich jak Galileusz, Kopernik, Kepler, Newton, genjuszów, lub wiedzą czerpniętą z systematów Geoffroy'a, Saint-Hillera, Lamark'a i Darwina, wywróciłem z posad całe jej dotychczasowe o świecie wyobrażenia.

Nakoniec, mówiąc o pochodzeniu ludów dzikich i o starożytności rozmaitych ras ludzkich, skierowałem się ku przyczynie co tę rozmowę wywołała, to jest ku uczonemu poszukiwaczowi na wybrzeżach jeziora du Bourget.

Na tem już zatrzymałem się, przybrawszy fizjonomję każącą domyślać się, że już i tak uważałem hrabinę za dostatecznie znużoną mojem opowiadaniem.

Lecz pani de Chalis nie była wcale znudzoną, owszem, wznosząc na mnie oczy z uczuciem podziwienia, w którem łatwo było dostrzedz że o sto sążni podrosłem w jej wyobrażeniu, zawołała:

— O! mów dalej... proszę!

Wtedy, podniecony odniesionym tryumfem, uradowany wrażeniem jakie wymowa moja sprawiła, skreśliłem w grubych lecz treściwych i jaskrawych zarysach, dzieje ludzkości, wiecznie bolesne, lecz zawsze zajmujące żywo. Opowiedziałem, jak ta ludzkość rozpoczęła swoje historyczne życie od anarchji, gwałtu i tysiąca zabobonów, które zmieniając tylko formę, trwają przecież wiecznie. Przebiegłem dzieje Indji i Egiptu, Mezopotamji, Persji, Kartaginy, Grecji i Rzymu, wraz z orszakiem wielkich ludzi starożytności, nie tych jednakże którzy odznaczyli się zwycięztwami i podbojem, lecz takich, którzy światłem nauki, wiedzy lub promieniami natchnienia przyświecali społeczeństwu i polepszali jego moralną i materjalną dolę.

W taki sposób opowiadana historja, wzruszyła i zajęła mocno hrabinę. Już od samego początku mej mowy, uważałem, że gdym kreślił olbrzymi obraz światów niebieskich, krążących w przestrzeni, tej kobiecie światowej, która je dotąd miała za drobne złote punkciki na tle błękitu—twarz jej przybrała wyraz zachwycenia. Widocznie nie uważała ona dotąd natury za tak wielką, majestatyczną i rządzoną z taką wszechmądrością.

Teraz zaś, gdy w zakończeniu dziejów ludzkości objaśniłem je w gorących, prosto z duszy idących wyrazach, że i dziś jeszcze, tak samo jak w ciągu ubiegłych wieków, usiłowania dobrych genjuszów człowieczeństwa, paraliżuje często ciemnota lub zła wola na ziemi, że i dziś są jeszcze męczennicy wiedzy, prawdy i idei—oczy hrabiny zwilżyły się łzami i zawołała:

— Oh! mój Boże... A ja o tem nie pomyślałam nawet nigdy!

— Bo tak cię wychowano—biedny kwiecie, wzrosły, nie w łonie natury, lecz pod sztucznem światłem cieplarni—bo nie powiedziano ci że wszystko w życiu jest pozorem tylko i drobnostką, oprócz czynów prosto z natchnień ducha idących, i że nie wolno kobiecie postawionej, jak ty, rodem, majątkiem i stosunkami na szczytach warstw społecznych,

trzeni w wspomnione świadectwa, tłomaczą się, że produkta zakupują na potrzeby wojska. Dla zapewnienia, ażeby mieszkańcy miasta, nie byli zależnemi od przekupniów, którzy przy możności uskutecznienia zakupów produktów w każdej porze, tym sposobem nie dopuściliby mieszkańców do nabywania takowych z pierwszej ręki, z uwagi również, że zakupywanie hurtowe wpływa na znaczne podwyższenie cen, z drugiej zaś strony zważywszy, że dostawcy i inni handlarze, oprócz tego, że mają dosyć czasu zaopatrzyć się w produkta, po wyznaczonych godzinach, mogą łatwo dla swoich zysków robić zamówienia i zapasy z innych więcej oddalonych miejsc kraju, JW. Jenerał-Feldmarszałek rozkazać raczył, ażeby do godziny 11-ej z rana, nikt na rynkach nie czynił hurtowych zapasów dla wojsk, a tem bardziej, żeby dostawcy posełani nie byli za podobnymi zakupami. O czem dla wiadomości i ścisłego zastosowania się, zawiadamiam policję. — Zarząd towarzystwa ubezpieczeń od ognia „Salamandra,“ nadesłał mi rubli sr. 75, dla rozdziału takowych pomiędzy niższych stopni straży ogniowej, którzy szczególniej odznaczyli się przy gaszeniu pożaru, wynikłego w d. 25 stycznia (6 lutego), w fabryce maszyn rolniczych Ostrowskiego, przy ulicy Czerniakowskiej. Ponieważ za tenże pożar niższe stopnie wspomnionej straży otrzymali już wynagrodzenie od rosyjskiego towarzystwa ubezpieczeń, założonego w roku 1827, to polecam naczelnikowi straży ogniowej, aby wyżej wyrażone 75 rs. odebrał, dla zachowania, z depozytu wydziału 2-go zarządu policji i zapisał one na dochód do zaprowadzonej z decyzji władzy wyższej, księgi sznurowej dobrowolnych ofiar pieniężnych, przeznaczonych na wsparcia dla podwładnych mu stopni, ulegających przy pożarach kalectwu i skaleczeniom lub też dla wdów i sierot po pozbawionych życia pozostałych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 14 (26) Marca

Dzienniki wiedeńskie prawie jednobrzmiąco podają motywa uchwały rady gabinetowej przedlitawskiej w przedmiocie odroczenia reformy wyborczej; rada ta, zważywszy, że nie można przedłużać posiedzeń rady państwa, z uszczerbkiem prac sejmów prowincjonalnych i delegacij; że zatem posiedzenia rady państwa powinny trwać tylko do Wielkanocy, zaś rozprawy nad reformą wyborczą wymagają długiego czasu, oświadczyło się za odroczeniem tej reformy. Cesarz zatwierdziwszy tę uchwałę wyjechał do Pesztu. Następstwem tej uchwały, było jak wspominaliśmy podanie się do dymisji ministra spraw wewnętrznych, dra Giskry, który mniemał, że gabinet bez reformy tej nie potrafi przeżyć następnej sesji sejmów prowincjonalnych. Według *N. fr. Presse*, cesarz przychylił się do podania dra Giskry, ale ten ostatni zobowiązał się do pozostania na swem stanowisku do czasu zamknięcia posiedzeń rady państwa.—Tymczasem rada państwa po przyjęciu tej uchwały z całym pośpiechem zajęła się ostatnią swą czynnością, to jest budżetem. Przy rozpoczęciu rozpraw nad nim, deputowani galicyjscy i słoweńscy oświadczyli, że biorą udział w tych rozprawach, nie dla okazania zaufania względem gabinetu, ale aby nie sprawić stagnacji w biegu czynności państwa.— Wiadomość o usunięciu się dra Giskry z gabinetu przyjęta była z nieufnością i do ostatniej chwili powątpiewano o jej wiarogodności nawet w sferach deputowanych. Teraz zaś w sferach tych panuje przekonanie, że z ustąpieniem p. Giskry, gabinet stracił główną swą podporę, jedyną osobistość, która usprawiedliwiała jego istnienie. W tym duchu oświadczają się jawnie prawie wszystkie dzienniki wiedeńskie, a przekonanie to na prowincji tak się utrwaliło, że naprzykład w Pradze zwołana została narada przewódców stronnictwa, dla powzięcia postanowień w obec zupełnie zmienionego położenia, w Peszcie zaś tak roztrząsają nowe listy gabinetu przedlitawskiego, jaby obecny już nie istniał. W każdym razie do połowy kwietnia, to jest do zamknięcia sesji rady państwa, do którego to czasu dr. Giskra obiecał pozostać na swem urzędowaniu, gabinet zdoła się utrzymać.— Według doniesień z Pesztu, p. Eötwös, pomimo nieprzychylnego głosowania przeciwko niemu na sejmie, pozostaje na swem stanowisku, za to p. Lonyay nietylko opuszcza posadę w gabinecie węgierskim, ale nawet zupełnie usuwa się od życia publicznego. Powiadają, że Deak, który znów objął przedwodnictwo nad większoscią w sejmie, zamierza skorzystać z usunięcia sią z gabinetu p. Lonyay i hr. Miko, aby utworzyć gabinet koalicyjny, w którym uczestniczyliby i członkowie lewicy.

Wbrew doniesieniom niektórych dzienników paryzkich, jakoby margrabia Banneville przywiózł z sobą do Paryża odmówną odpowiedź stolicy apostolskiej na notę hr. Daru, żądającą dopuszczenia na sobór powszechny specjalnego pełnomocnika francuzkiego, *La France* i *Le Public* zapewniają, że p. Banneville nie przywiózł żadnej piśmiennej odpowiedzi, tylko ustne oświadczenia kardynała Antonellego, usprawiedliwiając zwłokę w udzieleniu odpowiedzi. Wszelako nie taił on, że według prawdopodobieństwa odpowiedź ta wypadnie odmownie. Co teraz zamierza czynić gabinet francuzki,—niewiadomo. Krążyła pogłoska iż postanowił on skłonić inne mocarstwa do zbiorowej noty przeciwko Sylabusowi. Wątpliwem jest naprzód, czyby mocarstwa zgodziły się na ten krok, a powtóre, czy zbiorowa nota odniosła by większy skutek, od noty rządu francuzkiego. — Mylnie podaną została pierwotnie wiadomość jakoby wniosek p. Juljusza Simon w przedmiocie zniesienia kary śmierci został odrzucony 112 głosami przeciw 97. Wniosek ten tylko wspomnioną większością przekazany został komisji, co nie przesądza wcale aby miał zostać przyjęty, ale w obec zajęcia się tą kwestją w Niemczech i we Włoszech, nie chciano zbyt pospiesznie, bez należytego rozważenia, wniosku tego odrzucać. Następnie ciało prawodawcze odrzuciło wniosek p. Keratry w przedmiocie zniesienia gwardji cesarskiej i gwardji narodowej ruchomej, po objaśnieniach ministra wojny, który oświadczył, że jakkolwiek polityka gabinetu jest bardzo pokojowa, on ze swego stanowiska i powołania musi być gotów zawsze na wypadek wybuchnięcia wojny.—Wszystkie dzienniki paryzkie, nawet organa lewicy, oddają pełne zapału pochwały listowi cesarza do p. Olliviera w przedmiocie rozdziału władzy ustawodawczej, uważając go za prawdziwe uwieńczenie budowli, a niektóre nawet utrzymują że teraz dopiero cesarz utrwalił swą dynastję.

Przyjęte przez komisję izby deputowanych w Bawarji redukcje w budżecie ministerstwa wojny, spowodują zapewnie tamtejszego ministra wojny, barona Francka, do podania się do dymisji.—Z telegramu naszego okazuje się, że w Stutgardzie nastąpiło przewidywane przesilenie gabinetowe. Ministrowie wojny, spraw wewnętrznych i oświecenia usunęli się, i utworzył się nowy gabinet, któremu król poruczył rozstrząsnąć na nowo żądane zmniejszenie w budżecie ministerstwa wojny, a jednocześnie odroczył parlament na czas nieograniczony, aby dać nowemu gabinetowi możność głębszego zastanowienia się.

Angielska izba gmin przyjęła 425 głosami przeciw 13, projekt do prawa w przedmiocie zapewnienia spokojności w Irlandji, po oświadczeniu ze strony gabinetu, że gdyby obecnie projektowane środki okazały się niedostatecznemi, nie zaniedba on wnieść do izby nowego projektu.

Danja utraciła ostatnią nadzieję sprzedania swych posiadłości na archipelagu wysp antylskich Stanom Zjednoczonym, komitet senatu waszyngtońskiego bowiem, oświadczył się przeciwko nabyciu tych posiadłości i nie mógł

---

marnować życia tylko na zabawy i stroje—zapominając, że są w tem życiu obowiązki święte, że są na ziemi nieszczęścia i cierpienia, którym ulżyć potrzeba.

— Oh! zawołała hrabina, ściskając mi ręce z uniesieniem—teraz dopiero cię poznałam! Jesteś nie tylko wyższym od wszystkich których znałam dotąd, lecz i uczciwszym człowiekiem... Odtąd więc powierzam ci kierunek mojego życia—rób z niem co ci się podoba—ja... posłuszną będą.

XXIX.

O! w owej chwili uroczystej, mówiła ona szczerze... gotów jestem dziś jeszcze przysiądz na to! Żadna okoliczność nie znaglała ją kłamać przedemną — a wreszcie przekonałem się z jej usiłowań i czynności, iż chciała serdecznie podnieść się moralnie i żyć inaczej jak dotąd.

Aż dotąd, hrabina, obyczajem kobiet żyjących w jej sferze, zaledwie widywała swoje dzieci — i te biedne istoty, nerwowe i delikatne, żyły jedynie zależne od dowolnych starań swoich dwóch bon: niemki i angielki, które też pozwalały im robić wszystko, nie przestrzegając w niczem.

Wychowanie tych dzieci pod każdym względem było zaniedbane zupełnie — a na domiar złego, zawczasu już zasiewano w te młode żyzne serca, najfałszywsze pojęcia i opychano je przez dzień cały cukierkami—a gdy wieczorem dzieci te przyprowadzano na chwilę do hrabiny, stały one przed nią drżące z przestrachu, obawiając się połajania.

Otóż, od owej uroczystej chwili gdy mi powierzyła kierunek swojego życia, hrabina poczęła zajmować się sama dziećmi—czytała z niemi po pare godzin dziennie a potem woziła je w powozie na spacer w okolice Aix i tam wstępowali razem do chat najbiedniejszych, niosąc skuteczną pomoc ubogim i słabym.

Pani de Chalis powracała z takich wycieczek z pustą sakiewką i sercem silnie wzruszonem.

Gdy się uskarżała przedemną, że widok niedoli ludzkiej i chorób, sprawia jej wielką przykrość i z sił wyczerpuje—rzekłem:

— Jakto? miałażbyś chęć zatrzymać się na tak pięknej drodzę? Czy wiesz pani że żyjąc tak, zastępujesz tym nieszczęśliwym Opatrzność nieobecną? Czyż może być szlachetniejsza dla wzniosłej duszy rola?

Im więcej dziś zastanawiam się nad owym czasem, w którym z dniem każdym hrabina wyrabiała się i wyzwalała z dawnych przesądów i pojęć fałszywych — tem silniej jestem przekonany, że pomimo swojej przeszłości ta kobieta mogła stać się najlepszą i najzacniejszą, gdyby była została przy mnie na zawsze.

Co chwila odkrywałem w niej wtedy nowe przymioty lub zdolności—piękność jej także przeistoczyła się jakby — wydała mi się szlachetniejszą i czystszą.

Czytając wiele i to dzieł przezemnie wybranych umysł hrabiny oczyszczał się także i wznosił ustawicznie: żartowała teraz z drobnych konwenansów światowych i przesądów, które niedawno jeszcze były dla niej obowiązującem prawem. Rozumie się że umacniałem w niej te wszystkie dobre popędy i pojęcia,—słowem przez cały ten czas postępowałem z nią tak, jakbym był postępował z małżonką, piękną i ukochaną.

XXX.

Nieszczęściem, musieliśmy rozłączyć się i to w chwili gdy już blizki byłem dopięcia zamierzonego celu: moralnego przetworzenia hrabiny.

Nadeszła pora, w której rok-rocznie odwiedzałem mojego ojca w Nantes i przepędzałem miesiąc cały u niego. Hrabina także oczekiwaną była w Biaritz.

Nie pamiętam już, jakie powody przytoczyła mi chcąc dowieść, że musi odwiedzić swoich przyjaciół w tem miejscu które podówczas znałem ze słyszenia zaledwie—to jednak pamiętam że zamiarowi jej podróży nie sprzeciwiałem się zgoła.

Pani de Chalis od kilku dni odbierała ogromną ilość listów w których opisywano jej zabawy i przyjemności Biaritzu, który już stał się książęcą rezydencją wtedy. W tych listach wymieniano jej nazwiska nowo przybywających tam osób lub tych, na przybycie których lada chwila oczekiwano. Donoszono o zabawach przygotowywanych, o strojach jakie tam ukazać się miały... *(d. c. n.)*

inaczej uczynić po oświadczeniu się przeciwko nabyciu zatoki Samana.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Sztutgard, *24 (12) marca.* **Izba została odroczona, a budżet cofnięty. Ministrowie wojny, spraw wewnętrznych i oświecenia otrzymali dymisję. Suckow został mianowany ministrem wojny, a Scheuerlen ministrem spraw wewnętrznych; kierowanie ministerstwem oświecenia tymczasowo poruczono radzie ministerjalnej. Król poruczył gabinetowi nowe zbadanie redukcji budżetu, szczególniej w przedmiocie wydatków wydziału wojny.**

Paryż, *25 (13) marca.* **Minister wojny Leboeuf został mianowany marszałkiem.—W poniedziałek senatowi przedstawiona będzie uchwała senatu. — Zaprzeczają pogłoskom o dymisji Roubera.**

Tours, *25 (13) marca.* **W procesie księcia Bonaparte ukończono słuchanie świadków. Prezes zawiadomił, że postawi pytanie, czy jest tu usprawiedliwienie z powodu prowokacji. Adwokat księcia będzie go bronił na zasadzie koniecznej obrony. Jutro w dalszym ciągu czytane będą obrony.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 23 (11) marca.* W izbie deputowanych toczyły się dziś w dalszym ciągu rozprawy nad budżetem. Przy roztrząsaniu budżetu ministerstwa obrony krajowej, Mayerhofer zaproponował rezolucję, ażeby zażądane zostało od rządu zaprowadzenie oszczędności rozległych w budżecie wydziału wojny i wpłynięcie na to, ażeby uzyskane zostało powszechne rozzbrojenie europejskie. Wniosek ten znajduje dostateczne poparcie. (*Wolffs T. B.*)

* *Wiedeń, 23 (11) marca.* Izba deputowanych odrzuciła 64 głosami przeciw 53 wniosek Mayerhofer'a co do uchwalenia rezolucji w przedmiocie oszczędności rozległych w budżecie wydziału wojny i powszechnego rozzbrojenia europejskiego. (*Tamże*).

* *Peszt, 23 (11) marca.* Powiadają, że minister skarbu Lonyay, z powodu napaści wystósowanych przeciw niemu w izbie niższej przez Deaka, zamierza wyjść całkiem ze służby rządowej. Deak, który objął znowu kierunek większości izby niższej, życzy sobie skorzystać z dymisji ministrów Miko i Lonyay'a, ażeby przywieść do skutku ministerstwo koalicyjne, w któremby lewica była także reprezentowaną. (*Tamże*).

* *Peszt, 23 (11) marca.* Członkowie deakistowscy izby wyższej postanowili przedłożyć rządowi następujące punkta główne memorjału rozległego w przedmiocie reformy izby wyższej: Zasiadać mają w izbie magnatów ci, którzy płacą 3,000 guldenów podatków; nadżupani nie będą członkami tej izby; korona ma mianować jedną trzecią część członków. (*Tamże*).

* *Paryż, 22 (10) marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, wniosek za zniesieniem kary śmierci został 112 głosami przeciw 97, po długich rozprawach, odesłany do biur, z wyraźnem zastrzeżeniem, że odesłanie to nie ma przesądzać bynajmniej treści przedmiotowej wniosku. (*Tamże*).

* *Paryż, 22 (10) marca.* Większa część pism wieczornych oświadcza się przychylnie o liście cesarza do Ollivier'a. *Journal des Débats* powiada, że list cesarza rozprasza do reszty wątpliwość co do możności cesarstwa parlamentarnego. (*Tamże*).

* *Paryż, 23 (11) marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, na zapytanie Jubinal'a, Daru oświadczył, że rząd zabezpieczy wszelkiemi siłami interesa wierzycieli tunetańskich. Keratry rozwija swój wniosek co do reformy systemu poboru do wojska. (*Tamże.*)

* *Paryż, 23 (11) marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, na motywa przytoczone przez deputowanego Keratry co do proponowanych przez niego zmian w systemie poboru do wojska, minister wojny odpowiedział, że rząd utrzyma nadal energicznie gwardję narodową ruchomą, i że polityka obronna nie pociąga za sobą strategji obronnej. Nie jestem upoważniony, powiedział on, do mówienia o polityce. Muszę być gotowym w razie wybuchu wojny; jest to mojem rzemiosłem. Uważam atoli, że polityka gabinetu jest wielce pokojowa. Minister wojny gani następnie żądanie rozciągnięcia do żołnierzy pozwoleń na zawieranie związków małżeńskich; gani on propozycję redukcji kontyngensu, jako nie będącą na czasie; minister oświadcza, że utrzymanie nadal gwardji cesarskiej jest niezbędne w charakterze rezerwy. Garnier Pagès zapytuje, czy gwardja narodowa ruchoma posłuży do zmniejszenia składu armji. Minister wojny odpowiada na to przecząco. W końcu izba odrzuca wniosek deputowanego Keratry. (*Tamże.*)

* *Paryż, 24 (12) marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego przyjęty został jednomyślnie projekt do prawa znoszącego prawo o bezpieczeństwie publicznem, oraz prawo wyjątkowe z roku 1852. (*Tamże.*)

* *Tours, 22 (10) marca.* W procesie księcia Piotra Bonapartego słuchani są w dalszym ciągu świadkowie. Czterech świadków, w tej liczbie Granier de Cassagnac, oświadczają, że widzieli na twarzy księcia ślady uderzenia. Toż samo potwierdza w sposób stanowczy biegły, Dr. Pinel, który opisuje dokładnie widziane przez niego ślady. Granier potwierdza dalej, że książę miał zawsze przy sobie broń nawet w domu. (*Tamże.*)

* *Tours, 23 (11) marca.* W dalszym ciągu słuchania świadków, kapitalista Natal oświadcza, że słyszał jak Fonvielle powiedział, że księżę Piotr Bonaparte został uderzony. Fonvielle zaprzecza temu. Dziennikarz Wachter oświadcza, że słyszał jak Fonvielle mówił: Oszczerstwo jest bronią, ktorej używać należy względem przeciwników politycznych. (*Tamże.*)

* *Tours, 23 (11) marca.* Inni świadkowie potwierdzają, że Fonvielle mówił o uderzeniu księcia Piotra Bonapartego. (*Tamże.*)

* *Tours, 23 (11) marca.* W dalszym ciągu słuchania świadków, Rochefort opowiada o wydarzeniach przy wyzywaniu na pojedynek i dodaje, że Emanuel Arago, słysząc o tem wyzwaniu, powiedział mu, ażeby był ostrożnym, albowiem książę jest bardzo niebezpieczny. Świadkowie oświadczają, że nie słyszeli odezwania się Fonvielle'a, jakoby Noir uderzył księcia. Inni świadkowie, redaktorowie dzienników demokratycznych, zapewniają, że Noir był charakteru bardzo łagodnego. Następnie Rochefort zmuszony był opuścić salę posiedzeń z powodu niedyspozycji. (*Tamze.*)

* *Creuzot, 23 (11) marca.* Robotnicy górniczy usiłowali wczoraj przeszkodzić robotom w warsztatach budowlanych i kowalskich. Usiłowanie to zostało unicestwione. (*Tamże.*)

* *Creuzot, 23 (11) marca.* Banda 200 wichrzycieli wyruszyła wczoraj do Montchanin, ażeby nie dać robotnikom tamecznym pracować. Bataljon żołnierzy posłany został na spotkanie tej bandy. Aresztowano siedmiu wichrzycieli. (*Tamże,*)

* *Rzym, 24 (12)marca.* Od czasu wszczęcia na nowo posiedzeń kongregacij, sobór roztrząsa szemat dotyczący filozofji przeciwnej prawdziwej nauce kościoła. Rezultat ma być ogłoszony w poniedziałek podczas świąt wielkanocnych. (*Tamże.*)

* *Madryt, 22 (10) marca.* Urzędnicy unjonistowscy, nie będący deputowanymi, wypełniają w ogóle swoje obowiązki. Ci zaś, którzy byli zarazem deputowanymi i urządnikami, złożyli swoje urzędy. Mówią o prowadzonych obecnie czynnych układach w celu przywrócenia zgody. (*Cor. H. B.*)

* *Madryt, 23 (11) marca.* Rejent Serrano nie miesza się do niczego; okazuje on szczere usposobienie pojednawcze i bezinteresowne. Spodziewają się, że zerwanie pomiędzy unionistami i radykalnymi nie jest stanowcze. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Bukareszt, 24 (12) marca.* Izba przeszła do porządku dziennego co do interpelacji Agaracis'a w przedmiocie kontroli obligacij Stroussberga, lecz sam pierwszy minister zażądał śledztwa parlamentarnego dla zbadania położenia rzeczy w Berlinie. Z powodu różnicy w zdaniach pomiędzy rządem i Stroussbergiem w przedmiocie tłómaczenia jednego z artykułów koncesji, ma być mianowany sąd polubowny. (*Wolffs T. B.*)

* *Sztutgard, 22 (10) marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, minister Varnbüler odpowiadał na interpelację deputowanego Schott'a w przedmiocie *casus foederis* w traktatach przymierza. Minister oświadczył, że poseł pruski odczytał mu w kwietniu 1867 roku okólnik poufny, w którym Wirtembergowi stawia się pytanie, czy dzieli on z Prusami odpowiedzialność za opiekę nad Luksemburgiem. Minister odpowiedział na to, że Wirtemberg wywiąże się lojalnie z warunków traktatu przymierza; z powodu tego oświadczenia, Prusy wynurzyły swe zadowolenie. Deputowany Schott odpowiedział, że przekonywa się z oświadczenia ministra, iż Prusy nie przypuszczały nigdy *casus foederis.* (*Tamże.*)

* *Sztutgard, 22 (10) marca.* Decyzji co do przesilenia ministerjalnego trudno spodziewać się przed ukończeniem mających nastąpić za kilka dni rozpraw nad wnioskiem Schott'a w przedmiocie zmniejszenia ciężarów militarnych. W sferach parlamentarnych panuje przekonanie, że niektórzy ministrowie okazują się skłonnymi do wykreślenia pół miljona z budżetu wydziału wojny, lecz że wszyscy ministrowie zgadzają się pod tym względem, że nie należy pozwalać na zmiany w ustawie wojskowej. W razie przyjęcia wniosku Schott'a, rozwiązanie izby uważane jest jako prawdopodobne. (*Tamże.*)

* *Sztutgard, 24 (12) marca.* Izbie zakomunikowany został dekret królewski, odraczający posiedzenia na czas nieograniczony; jednocześnie cofnięty został projekt budżetu państwa. — Kierunek ministerstwa wyznań powierzony został tymczasowo nadradcy rządowemu Römer'owi. (*Tamże.*)

* *Londyn, 23 (11) marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby gmin, po przemówieniu Gladstone'a, bil w przedmiocie utrzymania pokoju w Irlandji został przyjęty 425 głosami przeciw 13. (*Tamże.*)

* *Waszyngton, 22 (10) marca.* Ogłoszone zostało sprawozdanie komisji finansowej co do wniosku dotyczącego wypłat brzęczącą monetą począwszy od 1-go stycznia 1871 roku. Sprawozdanie to zaleca odrzucenie wniosku pomienionego.—Komisja senatu do roztrząsania spraw zagranicznych oświadcza się przeciw traktatowi w przedmiocie kupna wyspy St. Thomas. (*Tamże.*)

---

* (Biuro informacyjne o nędzy wyjątkowej), sprawdzonej przez siostry miłosierdzia poleca miłosierdziu publiczności warszawskiej następujące osoby: O. Brożych (mąż chory, 3-e dzieci), ulica Pawia Nr. 41; H. Brodnicką (3-e dzieci) ulica Pawia Nr. 44; P. Gołębiowskiego (chory, 5-ro dzieci) ulica Nowolipie Nr. 48; M. Zaczęckiego (chory, 5-ro drobnych dzieci) ul. Nowolipie Nr. 48; Piotrowicza (dzieci 5-ro z nędzy chore) ul. Nowolipie Nr. 45; Nuchę Gineman (wdowa, 5-ro dzieci) ul. Niska Nr. 8; M. Michałowską (wdowa, 5-ro dzieci wielka nędza) ul. Wolska Nr. 3088; E. Kleinbrod (wdowa, 5-ro dzieci) ul. Inflandska Nr. 10; M. Januszek (wdowa, dzieci 4-ro) ul. Żelazna Nr. 28; A. Rogulską (wdowa 6-ro dzieci, wielka nędza) ul. Wronia Nr. 7; P. Krasoskiego (noga złamana, 5-ro dzieci bez odzieży) ul. Łucka Nr. 1171a; L. Tomaszewską (wdowa, 4-ro drobnych dzieci) ul. Fabryczna Nr. 6/10; E. Slusarkiewicz (wdowa chora, 4-ro drobnych dzieci) ul. Czerniakowska Nr. 55; M. Gałoską (wdowa, 5-ro dzieci) ul. Pańska N. 1183; Ogonoskiego (obydwie ręce sparaliżowane) ul. Solec Nr. 2966; Sawicką (wdowa, 4-ro drobnych dzieci wielka nędza) ul. Łucka Nr. 4; Danecką (wdowa chora na oczy, 4-ro dzieci) ul. Piwna Nr. 114.

* **(Kurjerek).** W stanie atmosfery dają się spostrzegać zwykłe wiosenne zmiany. Wczoraj naprzykład, zimno dochodziło do 4 stopni, a dziś nie było nawet 1 stopnia zimna (—0,6°). W dzień bywa odwilż, ale w powietrzu ciągle uczuwać się daje zimno. Wisła jak zatrzymała się pod Siekierkami, tak ciągle zostaje w jednakowem położeniu, to jest oczyściła się do Bielan, zkąd znów są zatory. We wtorek, 10 (22) marca, kiedy u nas było — 4°, termometr wskazywał w St.-Petersburgu—7,2°, w Moskwie —8,8°, w Kijowie—11,2°, a nawet w Odesie—8,°.

— Wczoraj bardzo wiele osób, które się wybrały na zapowiedziany w resursie obywatelskiej poranek muzyczny, doznało zawodu, gdyż za przybyciem na miejsce otrzymały wiadomość, iż koncertu z powodu nagłej słabości p. Jankiewicza, nie będzie. — Wprawdzie ta wiadomość opublikowaną była już rano, przez afisze po rogach ulic—lecz mało kto zapewne zwrócił uwagę na tę klapsydry głoszące pogrzeb jeszcze nienarodzonego koncertu.

Pomimo to warszawianie świętowali wczoraj jak mogli; bądź to zdążając do kościołów na nabożeństwa, pod czas których amatorowie i artyści śpiewali na chórach—bądź zwiedzając wystawę malarską, bądź też, wyległszy na most żelazny i wał o_

chronny, patrzyli bajronowskiem spojrzeniem na lodowe karpaty wiślane, które mróz ciągle trwający w silnem spojeniu trzyma.

— Zbliżająca się wiosna (choć jej nie widać jeszcze) pobudza już do ruchu przedsiębierstwa oparte na jej zielonych obietnicach.. Oprócz przygotowawczych robót około budowy letniego teatru w ogrodzie Saskim i kończących się restauracji gmachu w Dolinie Szwajcarskiej, z którego p. Włodkowski, z gruntu przetworzywszy wszystko, zrobił jeden z najwspanialszych zakładów europejskich w podobnym rodzaju—widać także krzątanie się drobnych antreprenerów, tak zwanych teatrzyków ogródkowych, którzy i w tym sezonie zamyślają próbować szczęścia.

Tak naprzykład nowy dzierżawca odrodzić się mającego z popiołów, zakładu bawaryjno-gastronomicznego, z ogrodem, leżącego przy ulicy Miodowej, a znanego publiczności pod uczoną nazwą „Orfeum", naprawia już nadwątlony przez zimowe ataki teatrzyk w tym ogrodzie i podobno wszedłszy już w umowę z p. Stobińskim, dyrektorem trupy dramatycznej, na teraz bawiącej w Łęczycy, zamierza urządzić w odnowionem Orfeum przedstawienia humorystyczne z tańcami i śpiewami.

— Nie słyszymy nic dotąd o tak zwanych „śpiewających kawiarniach" francuzkich, które od lat kilku co wiosna nawiedzają Warszawę. Podobno właściciel Eldorado zniechęcony przeszłorocznem niepowodzeniem, zamiast francuzów, zamyśla sprowadzić niemców, których ogromne i trwałe powodzenie w Alkazarze, dało mu do namysłu. Tylko że, aby mieć takie powodzenie, trzeba zebrać tak dobrą trupę, jaką miała istotnie pani Lukatzy, dyrektorka alkazarowskiego w zeszłym roku teatru.

— Jakby dla ułatwienia publiczności spacerów w uprzywilejowaną dzielnicę ujazdowskiej alei, ogrodu botanicznego i Łazienek królewskich—podobno zamierzono przedłużyć kolej żelazną konną, aż ku alejom. Zyskają na tem i koncerta w Dolinie, o których, jak również o urządzeniu i wydzierżawieniu tego zakładu paryzkiemu przedsiębiercy, wkrótce obszerniej pomówimy.

— Wczoraj, na przedstawieniu opery „Pierwszy dzień szczęścia", publiczność licznie się zebrała w sali wielkiego teatru, a zebrałaby się pewnie liczniej jeszcze, gdyby ta opera sędziwego mistrza, mogła zaczynać się od aktu trzeciego i kończyć się na nim; albowiem dwa poprzednie, szczególniej zaś pierwszy, nie mają w sobie warunków życia.

— Na scenie „Rozmaitości" w „Radcach pana Radcy" występował wczoraj p. Żółkowski, — widzimy, że stanowczo już, rolę Piotra Dziszewskiego dublują z kolei obadwaj znakomici artyści.

— Jutro, w niedzielę o godzinie 5-ej wieczorem, w sali teatrzyku dobroczynności, p. Filip Sulimierski, magister nauk matematyczno-fizycznych, redaktor „Wędrowca" i członek warszawskiego towarzystwa dobroczynności, mieć będzie na dochód ubogich pod opieką tegoż towarzystwa zostających prelekcję „O trzęsieniach ziemi". Cena od osoby kop. 30; uczniowie publicznych zakładów naukowych płacą połowę. Biletów nabyć można przy wejściu.

— Dziś o godzinie 4-ej z południa, nastąpi otwarcie odczytów naukowych w zakładzie p. Wandy Schmidt—pierwszy odczyt rozpocznie profesor Jurkiewicz mineralogją, z wstępem ogólnym do nauk przyrodzonych.

— W koncercie, który na dochód niezamożnych studentów Warszawskiego Cesarskiego uniwersytetu organizuje się za tydzień w resursie kupieckiej, ma przyjąć także udział pani Artôt-Padilla. Bliższe szczegóły bogatego programu tego tak sympatycznego koncertu, wkrótce podamy.

— W przyszłą niedzielę, w sali resursy obywatelskiej, zwykły koncert orkiestry warszawskiej, odbędzie się na wyłączny dochód p. Kuhne'go, który wystąpi na nim jako kompozytor jakiejś polki czy innego, lekkiego fragmentu, urobionego z motywów „Pięknej Heleny".

— Znana na scenie tutejszej śpiewaczka, pani Majeranowska, występuje obecnie i to z powodzeniem nie małem, w Eberfeld nad Renem, ztamtąd zaś udaje się do Królewca.

— W dniu zaonegdajszym, w cyrkule Sobornym, w domu pod Nr. 550, trzy służące z restauracji, a mianowicie: Rozalja Klerżyńska, Paulina Romanowicz i Karolina Paleszyńska, w skutku zawczesnego zatkania pieca zagorzały, lecz po udzieleniu im pomocy lekarskiej, przywrócone zostały do czucia; stan zdrowia ich prócz pierwszej, która dotąd znajduje się w niebezpieczeństwie, jest zadawalniający.

— Przy ulicy Leszno naprzeciw posesji Nr. 673*b*, z niewiadomej przyczyny złamanym został słup od latarni gazowej; gaz zatamowano i o wypadku tym zawiadomiono towarzystwo oświetlania gazem, w celu zarządzenia naprawy słupa.

* († Adam Epstein), bankier i obywatel, po długiej chorobie zmarł onegdaj, 12 (24) b. m.; wyprowadzenie zwłok nastąpi jutro, w niedzielę, o godzinie 12 w południe, z domu własnego przy ulicy Św.-Jerskiej N⁰ 1778*c*.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie, poczynając od dziś 14 (26) marca do 19 (31) t. m. włącznie, powinny być zapalane o godzinie 6-ej minut 45 wieczorem, a gaszone o godzinie 4-ej min. 30 z rana.

---

* (W. P. Butkow). Czytamy w gazecie *Gołos*: „Niektóre gazety petersburgskie podały wiadomość o zaszłym jakoby w Paryżu zgonie członka rady państwa W. P. Butkowa. Wiadomość ta jest błędna. Dowiedzieliśmy się ze źródła wiarogodnego, że w stanie zdrowia chorego nie zaszła do 8 (20) b. m. żadna zmiana ku gorszemu."

* (Kwestja dróg żelaznych). Najjaśniejszy Pan Najwyżej zezwolić raczył, na dniu 19 lutego r. b., radcy tajnemu Strugowszczykowowi na dokonanie własnym jego kosztem badań dla budowy drogi żelaznej z m. Nowogrodu do wsi Czudowa.— *Dzien. gub. charkowski* donosi: Budowa drogi żelaznej kremienczugsko-charkowskiej postępuje pomyślnie, tak, iż w czerwcu r. b. otwarty zostanie na niej ruch pomiędzy Kremienczugiem i Połtawą, w końcu zaś jesieni ruch rozpocznie się na całej linji do samego Charkowa. — Podług *Dzien. gub. estlandzkiego*, roboty około budowy drogi żelaznej baltyckiej, wstrzymane z nastaniem zimy, blizkie są obecnie ukończenia. — Czytamy w *St. Pet. Wied.*: Spotęgowana budowa dróg żelaznych w ciągu ostatnich kilku lat, spowodowała obstalunki lokomotyw i wagonów w wielu warsztatach zagranicznych, podczas gdy roboty te koncentrowały się poprzednio w bardzo niewielu rękach: u Borsiga, Kajla, Lauensteina i Pfluga. Konkurencja przyczyniła się do obniżenia cen; za lokomotywy dla drogi Mikołajewskiej, o ośmiu kołach, wagi 42 tonn bez tendra, płacono cztery lata temu po 90,000 franków, dwa lata zaś temu po 85,000 franków, i nareszcie w ostatnich czasach takowe zostały obstalowane w warsztatach Bayera, Binckocka i Debsa po 75,000 franków. Takież obniżenie cen ma miejsce i co do wagonów; za wagony kryte towarowe dla drogi woroneżsko-gruszewskiej, warsztaty Lauensteina biorą po 915 talarów z dostawą do Woroneża, podczas gdy na dwa lata przed tym obstalunkiem, tymże warsztatom zapłacono za wagony tańszej nawet konstrukcji po 1,080 talarów z dostawą do Petersburga, co wyniosłoby 1,130 talarów z dostawą do Woroneża. Do drogi carycyńskiej, wagony kryte towarowe obstalowane zostały po 880 i 840 talarów z odstawą do Dyneburga. Oto są niektóre wiadomości statystyczne, dotyczące ilości lokomotyw i wagonów obstalowanych w ciągu ostatnich trzech lat w rozmaitych warsztatach zagranicznych: na warsztatach Borsiga w Berlinie 217 lokomotyw; Schneidera i spółka w Creusot 229 lokomotyw; Kaila i spółka 183 lokomotywy; Sherpa Stuarta i spółka w Manchester 111 lokomotyw; Debsa i spółka 45 lokomotyw; oprócz tego 463 lokomotywy obstalowane zostały w 10-u rozmaitych warsztatach, mianowicie w Worcesterze, u Schwartz-Kopfa w Berlinie, w Welerta w Berlinie, u Nelsona w Glazgowie, u Bayera w Bikock, Kitsona w Lieds, Esslingera, Evrard'a w Brukseli i Yorkshire; ogółem obstalowano 1,203 lokomotywy na 15 rozmaitych warsztatach. Wagony obstalowane były w 11-u warsztatach, mianowicie osobowych 1,214 i towarowych 15,915. Główne obstalunki porobione zostały w następujących warsztatach: Evrard w Brukseli — 850 towarowych i 70 osobowych; Chantier de la Buire w Ljonie—2,040 towarowych i 105 osobowych; Lauenstein i towarzystwo akcyjne berlińskie—2,600 towarowych i 460 osobowych; towarzystwo wagonów w Glocester — 5,950 towarowych i 180 osobowych; Five Lille — 2,200 towarowych i 200 osobowych. Jeżeli liczyć będziemy w przecięciu po 17,000 talarów za lokomotywę, po 900 talarów za wagon towarowy i po 2,000 talarów za wagon osobowy, to otrzymamy bardzo znaczną sumę wypłat uskutecznionych w ostatnich czasach za sam tabór ruchomy, mianowicie około 45 miljonów rs.—*Birż. Wied.* donoszą, że pp. Hackmanowi i Gromme w Helsyngforsie udzielona została koncesja na budowę drogi żelaznej o kolei wązkiej pomiędzy Tawasthusem, Tammerforsem i Abo.

* (Herbatnia). *Goniec Urzęd.* donosi, że dla przyczynienia się do zmniejszenia pomiędzy ludem pijaństwa, otwarta została 7-go lutego, we wsi Bartemiagach, w powiecie petersburgskim, z rozporządzenia hr. Szuwałowa, herbatnia, w której wszystkie osoby przychodzące będą mogły dostać herbaty po cenie jak najumiarkowańszej, mianowicie po 4 kop. za porcję. Dla pokrycia deficytu jaki wyniknie na skutek sprzedawania herbaty po tak nizkiej cenie, hrabia Szuwałow polecił asygnować corocznie po 400 rsr.

* (Cholera). Podług ostatnich wiadomości, ogłoszonych w *Gońcu Urzędowym*, cholera w Moskwie ustaje. Z liczby 11-u chorych na cholerę, którzy pozostali na 7 (19) marca, wyzdrowiało 3-ch, i nikt wcale nie zachorował ani umarł; na 8 (20) marca pozostało 8-miu chorych na wyleczeniu.

---

* (W sprawie rusko-galicyjskiej). W artykule wstępnym N. 17-go *Słowianina* bardzo zasadniczo określone stanowisko, jakie, według praw słuszności, powinni zająć polacy galicyjscy względem tamtejszych rusinów: „Trudno pojąć", powiada to pismo,—„dla czego i w czem mógłby nam (polakom) szkodzić najzupełniejszy rozwój narodowości ruskiej na ziemi rzeczywiście ruskiej, kiedy nam nieszkodzi rozwój narodowości niemieckiej, francuzkiej, włoskiej, angielskiej na właściwych ziemiach? A któż z nas nieprzyzna, że rozwój zachodniejszych od naszej narodowości rzetelnemi obdarzył nas korzyściami, bo przysłużył nam się światłem, nauką, sztukami nadobnemi a nawet i przemysłem. Jeżeli tedy żadnej narodowości nie można zaprzeczyć prawa do coraz większego rozwoju, to również nie można żadnej zaprzeczyć i najwłaściwszych środków ku temu, więc używania ojczystego języka do wykładów tak w szkołach jak i na wszechnicach. Okrywamy się boleśną śmiesznością, dowodząc, że Lwów jest czysto polskiem miastem, bo to jest sprzeczne z historyczną prawdą. Wykłady ruskie nie mają służyć samemu Lwowowi, ale całej Galicji, gdzie przeważa ludność ruska. Mieszkamy sporadycznie na Rusi, w pewnych okolicach w mniejszej niż żydzi liczbie. Dozwólmy Rusi rozwijać się, dopomagajmy jej nawet do tego szczerze, po bratersku, jak dalece sięga nasza możność. Pamiętajmy ciągle o tem, że „similis simili gaudet". To sprawdza się w każdym kierunku ludzkiego życia społecznego i towarzyskiego. Literat szuka literata, artysta artystę, przemysłowiec przemysłowca i t. d. Dzisiaj rusini niektórzy, ponieważ im wbrew idziemy, mają wstręt od polskiej literatury i nieczytują naszych książek i pism perjodycznych, które za to znów poniewierają ich. Udowodnijmy z naszej strony rusinom niekłamaną przychylność, a zobaczymy, że nie zaniedbają obznamiać się ze skarbami naszej literatury. Bądźmyż my dla rusinów przynajmniej ściśle sprawiedliwymi i nie zagoryczajmy im życia na ziemi ich ojców i praojców. Pomnijmy, że św. Pismo mówi: Bądźcie sprawiedliwymi, ...a wszystko inne będzie wam dane!" Wypowiedziane te myśli temburdziej zasługują na uwagę i uznanie, że są w. sprzeczności z usposobieniem większości galicyjsko-polskiej i dla tego stanowią niejako dowód moralnej odwagi.

* (Składki na teatr). Mieszkańcy poznańskiego ciągle zajęci są wystawieniem gmachu teatralnego, dla zapewnienia trwałości sceny polskiej w Poznaniu. Dotąd zebrano tylko 3,000 talarów. W miastach poznańskiego urządzają się w tym celu bale i przedstawienia amatorskie. Pomiędzy sposobami pomnożenia funduszu teatralnego, zaproponowano także, aby wszyscy grający w karty, składali, ile razy do kart zasiądą, pewną kwotę pieniędzy. Z powodu tego podatku kartowego, przytaczamy zdanie pisma londyńskiego *Głosu Wolnego*, z którem nie można się nie zgodzić. Pismo to powiada: „Jeżeli zważymy, jak upowszechnione są w naszym kraju gry w karty, to nie ma wątpliwości, że zaproponowane opodatkowanie karciarzy okazałoby się najobfitszem źródłem składek; jedna tylko okoliczność zachodzi, że przyszłoby z wielką trudnością namówić ich do zrobienia dobrowolnej ofiary na wskazaną potrzebę narodową, gdyby albowiem poczuwali się do obowiązków patrjotycznych, toby oddawali się pracy, gromadzili zasoby, a nie marnowali czasu i nie przegrywali mienia w karty. Zresztą nie byłoby zaszczytną bardzo rzeczą, gdyby gmach narodowy stanął głównie ze składek karciarzy. Galicjanie także urządzają bale, przedstawienia amatorskie, ażeby dopomódz poznańczanom. Lecz daleko jeszcze i galicjanom i poznańczanom do ofiarności, jaką czesi okazali, gdy powzięli zamiar zbudowania teatru narodowego. Aby dokonać przedsięwzięte go dzieła, muszą jedni i drudzy sięgnąć głębiej do kieszeni."

Austrja i ziemie słowiańskie.

* (Kwestja reformy wyborczej. — Izba

deputowanych.— Izba panów. — Ministerstwo węgierskie). *Wiedeń, 21 marca.* Kwestja reformy wyborczej została nareszcie rozstrzygniętą, i jednocześnie, jak to przewidywać należało, rozpoczęło się rozpadnięcie ministerstwa przedlitawskiego. Decyzja zapadła wczoraj na naradzie ministarjalnej, która odbyła się u p. Hasnera i na której, podług komunikacji półurzędowej, nadesłanej w formie jednobrzmiącej większej części gazet, postanowiono co następuje: „Zważywszy, że pokładać należy wielki interes w tem, ażeby został nareszcie uregulowany podział czasu dla działalności rady państwa, delegacij i sejmów; zważywszy, że kwestja reformy wyborczej wymagałaby długich rozpraw; zważywszy, że sesja rady państwa nie powinna być przedłużoną po za święta wielkanocne, jeżeli wyż wzmiankowany podział czasu ma nareszcie być zaprowadzony; przeto: kwestja reformy wyborczej ma być odroczoną; w radzie państwa ma być złożony projekt do prawa, ażeby prawo o wyborach dodatkowych stosowane było w niektórych okręgach wyborczych, jeżeli który z deputowanych jakiego okręgu nie wywiązuje się ze swego mandatu do rady państwa, i nareszcie, z kwestji reformy wyborczej nie należy robić na teraz żadnej kwestji ani gabinetowej, ani ministerjalnej co do jakiego pojedynczego ministerstwa" Prezes ministrów złożył dziś w południe cesarzowi raport co do tej decyzji rady ministerjalnej, monarcha zgodził się na takową, i w ten sposób kwestja została—uregulowaną. Późniejsze zmiany w tej decyzji są niemożebne dla tego już powodu, że cesarz udał się dziś wieczorem na dłuższy czas do Budy. Lecz jeżeli użyte zostało powyżej wyrażenie, że kwestja została „uregulowaną", rozumieć należy takowe o tyle tylko, że uzyskano nareszcie zupełną pewność co do odroczenia kwestji reformy wyborczej; pod innym atoli względem, ten rezultat sprawy pociąga za sobą przesilenie, które uważać należy jako drugi okres na drodze do rozstrzygnięcia stosunków terazniejszych w ministerstwie i w radzie państwa, pierwszym bowiem okresem w tym względzie było wyjście z gabinetu pp. Taaffe'go, Potockiego i Berger'a. Decyzja rady ministerjalnej w przedmiocie reformy wyborczej spowodowała już mianowicie znowu częściowe przesilenie ministerjalne, albowiem minister spraw wewnętrznych Dr. Giskra, który obawia się słusznie, że bez reformy wyborczej, ministerstwo nie przeżyje nawet przyszłej sesji sejmów, oświadczył już, że z powodu decyzji powyższej musi on podać się do dymisji. Podług innej wersji, miał się on już podać do dymisji i uzyskać takową, lecz zobowiązał się kierować czynnościami swego wydziału do końca sesji rady państwa. Co do doniosłości wypadków wyż wzmianowanych, zauważyć jedynie można na teraz, że wszyscy spostrzegacze bezstronni uważali takowe oddawna za nieuniknione.—Zdaje się, że izba deputowanych uczuwa obecnie w dwójnasób niezbędność załatwienia się jak najrychlejszego z pracami naglącemi, ażeby pozostawić następnie wolne pole potędze okoliczności. Pod naciskiem takiego poglądu, rozpoczęte dziś rozprawy nad budżetem czynią szybkie postępy. Przy rozprawach ogólnych, Dr. Czerkawski oświadczył w imieniu deputowanych polsko-galicyjskich, a p. Toman w imieniu frakcji słoweńskej, że z udziału ich w naradach nad budżetem nie należy bynajmniej wyprowadzać wniosku co do wotum ufności z ich strony dla ministerstwa, lecz że frakcje pomienione życzą sobie jedynie, ażeby mechanizm państwowy nie doznał żadnej przeszkody. To zaś, co niektórzy mówcy niemieccy oświadczyli przy rozprawach ogólnych, pozbawione jest wszelkiej doniosłości. Następnie przy rozprawach szczegółowych przyjęte zostały, bez znacznych debatów, budżeta dworu cesarskiego, kancelarji ministerstwa przedlitawskiego i rady państwa.—Izba panów odbyła dziś także posiedzenie, na którem zaprzątała się księgami hypotecznemi dla dóbr ziemskich, przyczem przyszło do rozpraw dość ożywionych, albowiem minister sprawiedliwości, poparty przez barona Lichtenfels'a, wystąpił przeciw zmianom proponowanym przez komisję izby. Rozprawy w tym przedmiocie toczyć się będą w dalszym ciągu jutro. — Dzienniki peszteńskie zaprzeczają wiadomości, jakoby na skutek wczorajszych uchwał izby niższej, zaszło częściowe przesilenie w ministerstwie węgierskiem. Zaprzeczenie to atoli powinno być brane na serjo jedynie co do barona Eötvös'a, albowiem wiadomo, że p. Lonyay przeznacza się oddawna na inne stanowisko i że dał on to poznać wyraźnie podczas rozpraw dzisiejszych, że wyjdzie wkrótce z ministerstwa węgierskiego. Nie ulega również wątpliwości, że hr. Miko, minister dróg komunikacji, wyjdzie niebawem z ministerstwa; jako następcę jego wymieniają atoli teraz nie podsekretarza stanu Hollan'a, lecz p. Somssich'a, terazniejszego prezesa izby niższej. (*Nordd. A. Z.*)

* (Ministerstwo przedlitawskie.—Kwestja przysięgi). *Wiedeń, 22 marca.* Wrażenie wywarte wszędzie wiadomością o podaniu się ministra Giskry do dymisji, scharakteryzowane zostało najwymowniej tym faktem, że w pierwszej chwili nie chciano nigdzie wierzyć tej wieści. Nawet w sferach deputowanych natrafiła ona na uporczywą wątpliwość, dziś jeszcze bowiem przytaczano tam rozmaite argumenta, dla dowiedzenia zupełnej jej bezzasadności. Jedni powiadali mianowicie, że minister Brestl zaprzeczył tej wiadomości w obec tej lub owej osoby; inni zaś utrzymywali, że dr. Giskra znajdował się wczoraj na obiedzie u kanclerza państwa, dokąd nie byłby się udał, gdyby był podał się na kilka godzin przedtem do dymisji. Lecz pomimo wszelkiego niedowierzania i powątpiewania, wiadomość powyższa jest ze wszech miar prawdziwa: minister Giskra, który jeszcze z zeszłą sobotę oświadczył, że nie będzie mógł pozostać na swem stanowisku, jeżeli reforma wyborcza nie zostanie przywiedzioną do skutku podczas terazniejszej jeszcze sesji rady państwa, podał wczoraj prezesowi ministrów prośbę formalną o dymisję, i takowa posłaną została cesarzowi do Budy. Zdaje się, że stronnicy ministerstwa usiłują zrobić koronę odpowiedzialną za niepomyślny obrót, jaki wzięła kwestja reformy wyborczej; znajdujemy bowiem w niektórych pismach twierdzenie, że sam cesarz uznał, że niestosownem byłoby złożyć w radzie państwa projekt reformy wyborczej podczas terazniejszej jeszcze sesji. W sferach atoli dobrze poinformowanych zapewniają, że cesarz nie znalazł nic do nadmienienia przeciw reformie wyborczej, lecz że podziela wraz z częścią ministerstwa skrupuły prawne przeciw formie, w jakiej reforma wyborcza miała być urzeczywistnioną. W ogóle zaczyna przemagać obecnie przekonanie, że żywotność terazniejszego systemu wyczerpała się całkiem, i że z wyjściem D-ra Giskry, gabinet traci jedyną osobistość, która mogła mu jeszcze nadawać pewne pozory usprawiedliwiające jego istnienie. Prawie wszystkie dzienniki wiedeńskie oświadczają się otwarcie w tym duchu, w miastach zaś prowincjonalnych przekonanie to musiało zapuścić głębsze jeszcze korzenie, albowiem zgromadzić się ma dziś w Pradze konferencja przewódców stronnictw czeskich, ażeby powziąść decyzję w obec „całkiem zmienionej" sytuacji, w Peszcie zaś roztrząsana jest gorliwie nowa lista ministrów przedlitawskich, tak jak gdyby gabinet terazniejszy był już całkiem nadal niemożebnym. Wszelakoż do końca sesji rady państwa, zapowiadanego dziś półurzędownie na 8-go lub 10-go kwietnia, dokładane będą zapewne wszelkie starania, ażeby ministerstwo pozostało w swym składzie dotychczasowym, tak, ażeby nawet Dr. Giskra pozostał na czele swego ministerstwa; lecz w każdym razie, zmiany gruntowne w składzie gabinetu nie dadzą długo na siebie czekać. Żywiona jest jeszcze wprawdzie tu i owdzie nadzieja, że p. Giskra da się w końcu nakłonić do cofnięcia swej dymisji, i że w takim wypadku gabinet terazniejszy będzie mógł utrzymać się jako tako do przyszłej sesji rady państwa; lecz w ten sposób Dr. Giskra musiałby się zrzec możności czynnego występowania później w charakterze polityka i męża stanu, takiego zaś poświęcenia nie można się od niego spodziewać.—Pomimo zaprzątania się publiczności rozmaitemi ważnemi sprawami, powszechne wrażenie wywarło ogłoszenie w gazecie *Vaterland* dwóch decyzij na zapytania wystósowane do Rzymu przez jeden z zakonów austrjackich, „który ma swych członków na katedrach szkół austrjackich." Pytania te są: Czy wolno składać przysięgę na prawa zasadnicze austrjackie, i czy przysięga ma być składana z zastrzeżeniem: „bez ujmy dla praw boskich i kościelnych." Na pierwsze pytanie, dekret wyższej władzy kościelnej do kwestij sumienia w Rzymie, podpisany przez kardynała Panebianco, odpowiada po prostu przecząco; na drugie zaś pytanie nastąpiła decyzja twierdząca samego papieża, zakomunikowana przez prosekretarza Marinus'a, arcybiskupa z Orvieto. Dozwala się przeto odtąd duchowieństwu austrjackiemu składać przysięgę na konstytucję jedynie z wyraźną, z powołaniem się na rozkaz papiezki, *reservatio mentalis*. Dzisiejsze pisma wieczorne ogłaszają obie te decyzje bez wszelkich na teraz uwag, lecz przepowiedzieć można zawczasu burzę, którą decyzje te dworu rzymskiego wywołają w całej prasie liberalnej. (*Nordd. A. Z.*).

* (Sejm węgierski i delegacje). Na posiedzeniu rady ministrów, odbytem w Peszcie 21-go b. m., postanowiono przedłużyć posiedzenia sejmu węgierskiego do świąt wielkanocnych. Delegacje zgromadzą się we wrześniu. Rozprawy nad budżetem na r. 1871 rozpoczną się w październiku. (*Nordd. A. Z.*)

* (Kwestja galicyjska). Sytuacja parlamentarna w Wiedniu nie polepsza się bynajmniej. Na skutek posiedzenia, które komisja roztrząsająca rezolucję sejmu galicyjskiego odbyła 16-go b. m., i na którem kilka z wymagań objętych tą rezolucją, mianowicie we względzie wychowania publicznego i organizacji municypalnej, zostało zganionych przez ministerstwo i odrzuconych przez komisję, — deputowani galicyjsko-polscy zgromadzili się następnego dnia, i jak donosi *Tagblatt*, postanowili wyjść z rady państwa; zdania różniły się jedynie co do oznaczenia chwili, w której postanowienie to ma być przywiedzione do skutku; lecz członkowie klubu polsko-galicyjskiego porozumieli się pod tym względem, że należy być odtąd przygotowanymi do tej ewentualności, ażeby być w możności powzięcia decyzji natychmiastowej, jak skoro przedstawi się do tego sposobność podczas dalszych posiedzeń rady państwa. (*Jour. de St. Pet.*)

* (Zaprzeczenie). Dla zapobieżenia polemice, *Wiener Abendpost* z 21-go b. m. oświadcza, że całkiem fałszywą jest pogłoska, jakoby feldm.-por. Rodich kupił od powstańców okręgu Cattaro pokój za cenę „40 guldenów na osobę," oraz, że co się tyczy mniemanego użycia 50,000 guldenów na cele uspokojenia okręgu Cattaro, „znajdują się stwierdzone dokumentami oświadczenia, które minister spraw wewnętrznych Dr. Giskra złożył w komisji adresowej i które uznają te pogłoski za czyste zmyślenie."

* (Obiad u hr. Beusta). Kanclerz państwa hr. Beust dawał 16-go b. m., na cześć księcia Orłowa, nowego posła ruskiego przy dworze wiedeńskim, wielki obiad, na którym znajdowali się członkowie ciała dyplomatycznego, ministrowie przedlitawscy Hasner i Plener, oraz ministrowie węgierscy hr. Festetics i Lonyay. (*Jour. de St. Pet.*)

* (Sprawy galicyjskie). Do lwowskiego *Słowa* donoszą z Przemyśla, że z wprowadzeniem do wykładu języka polskiego, rada szkolna postanowiła, żeby nauczycieli rusinów przenosić na mazury, a nauczycieli z mazurów do Rusi galicyjskiej. Taki propagator wychowany w zasadach Duchińskiego i jeografji od Baltycku do Czarnego morza, ukazał się w osobie Świerża, który dwa razy już był wydalany za zbyteczną gorliwość. — W temże piśmie czytamy, że J. T. Gołowacki (brat Ja. T. Gołowackiego) mianowany został tłumaczem praw z miejscem pobytu w Wiedniu, z 1,200 złr. pensji i 250 złr. na mieszkanie.

* (Wydarzenie we Lwowie). Dzienniki austrjackie donoszą o nadużyciach, które miały miejsce 16-go marca ze strony studentów fakultetu teologicznego na uniwersytecie lwowskim. Pewien profesor, nielubiony przez uczniów, został przez nich wypędzony z audytorjum. (*Jour. de St. Pet.*)

Prusy i Niemcy.

* (Podróż J. C. W. W. Ks. Michała Mikołajewicza). Podług depeszy z Carlsruhe, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Michał Mikołajewicz opuścił to miasto 19-go marca, o godzinie pierwszej po południu, i udał się napowrót do Petersburga. (*Jour. de St. Peters.*)

* (Sprawy bawarskie). Wiadomo, że dzienniki wiedeńskie doniosły, iż hr. Bray-Steinburg, w okólniku donoszącym o objęciu przez niego kierunku bawarskiego ministerstwa spraw zagranicznych, oświadczył się za utrzymaniem *statu quo* we wszystkich kwestjach zagranicznych, zwłaszcza zaś w kwestji niemieckiej. Obecnie *Monde* zaprzecza tej wiadomości i zapewnia, że okólnik pomieniony ogranicza się na notyfikacji, że hr. Bray-Steinburg objął zarząd ministerstwa spraw zagranicznych. Z tego co mówi wyż przytoczone pismo paryzkie, można nawet domyślać się, że nowy minister nie tak prędko oświadczy się co do swojej polityki. (*Jour. de St. Pet.*)

* (Przesilenie ministerjalne w Bawarji). W Monachjum zagraża znowu częściowe przesilenie gabinetu. Według *Corresp. du Nord-Est*, izba odrzucić miała propozycje ministra wojny jenerała Francka, który dla reformy armji według systemu pruskiego, zażądał nadzwyczajnego kredytu 6 i pół miljonów złr. Uznać ona miała za wygórowane zwyczajne nawet wydatki wojskowe. W obec tej postawy, jenerał Francka postanowił podać się do dymisji. (*La Fr.*)

Francja.

* (Władza ustawodawcza). *Nord* z dnia 22 marca pisze: Ciało prawodawcze francuzkie rozpoczęło na nowo swoje prace. Lewica przedstawiła

żądanie interpelacji następującej osnowy: „Podpisani, z uwagi, że kwestja podniesiona przez komisję inicjatywy parlamentarnej co do projektu prawa dotyczącego oddania reprezentantom kraju władzy ustawodawczej wymaga drogą interpelacji rozpraw nad przywróceniem ciału prawodawczemu władzy ustawodawczej, pragną zainterpelować ministerstwo”. Interpelacja ta uważaną jest ogólnie za nieodpowiednią, gdyż obawiają się, ażeby w chwili, w której senat, w skutek bezpośredniej zapewne inicjatywy cesarza, zgadza się na odstąpienie od roli jedynego przestrzegacza konstytucji i na podzielenie się z izbą władzą konstytucyjną, nie zrodziło się w prawicy niedowierzanie i nie ożywiła się w niej opozycja względem reform przygotowywanych przez rząd. Na szczęście list cesarza do p. Ollivier, ogłoszony przez *Journal officiel*, pozwala spodziewać się, że rezultat demonstracji lewicy nie będzie miał tak wielkiego znaczenia.

* (Postawa ministerstwa). Podczas gdy ministerstwo obala przywileje senatu, zaczyna samo być dosyć mocno atakowane przez koalicję prawicy i lewicy w izbie deputowanych. Dnia 22-go marca z okoliczności kwestji, prostej zresztą formy, żądanie ministra skarbu nie otrzymało za sobą większości z powodu połączenia się głosów dwóch skrajnych odcieni. Uchwała ta nie ma sama przez się wielkiego znaczenia, ale zasługuje na uwagę jako wskazówka postępowania parlamentarnego przyjętego przez prawicę i lewicę. (*Nord*).

* (Sprawy wewnętrzne). *Paryż, 23 marca.* Projekt uchwały senatu, mającej położyć nowe podstawy konstytucyjne, którego przedstawienia spodziewano się wczoraj w senacie, zapowiedziany został stanowczo na piątkowe posiedzenie. — Dziś rano obiegała pogłoska, że w skutek wczorajszej uchwały w ciele prawodawczem co do kwestji podatku od trunków p. Buffet ma zamiar usunąć się z ministerstwa. Wiadomość ta zdaje się być prostem tylko przypuszczeniem nowiniarzy.—Komisja budżetowa poczyniła, jak zapewniają, niejakie zarzuty z powodu powiększenia wydatków, jakie pociąga za sobą utworzenie dwóch nowych wydziałów ministerjalnych w skutek oddzielenia ministerstwa robót publicznych od ministerstwa rolnictwa i handlu, i administracji sztuk pięknych od ministerstwa dworu. Niektórzy członkowie gabinetu mają w piątek udać się na posiedzenie komisji dla dania objaśnień co do tego przedmiotu.—Budżet zwyczajny miasta Paryża odesłany został przez radę stanu do rady municypalnej, ażeby poczyniła w nim niektóre ważne zmiany, mianowicie w rozklasyfikowaniu wydatków.—Na posiedzeuiu z d. 22 marca komisja wyznaczona do zbadania wolności wychowania wyższego, zastanawiała się nad tem, czy potrzeba lub nie poprzednich rękojmij od tych, którzy chcą kształcić dzieci. Wszyscy prawie mówcy oświadczyli się za nieograniczoną wolnością; ale zgromadzenie rozeszło się, nie powziąwszy żadnego postanowienia. (*La Fr.*)

* (Margr. de Banneville). *Paryż, 22 marca* Margr. de Banneville znajduje się od wczoraj w Paryżu. Wbrew twierdzeniu niektórych dzienników, ambasador francuzki w Rzymie nie przyniósł z sobą żadnej odpowiedzi rządu papiezkiego na notę hr. Daru. Ma być on upoważniony tylko do powtórzenia gabinetowi francuzkiemu słów, w których papież odmawia w uprzejmy sposób przypuszczenia jakiegokolwiekbądź osobnego reprezentanta na sobór. (*La Fr.*)

* (Sprostowanie). Jeden z dzienników donosi, że do Civita-Vecchia przybyły dwa statki wojenne i że w tem mieście sądzą, że celem ich jest przewiezienie do kraju francuzkiego korpusu ekspedycyjnego. Zdanie to zupełnie jest mylne. Do Civita-Vecchia wysłane zostały w istocie dwa statki odwożące tam zapasy wojenne i ludzi przeznaczonych do skompletowania brygady francuzkiej stojącej w państwie rzymskiem. Statki te powróciły do Tulonu po spełnieniu swoich czynnosci. (*La Patr.*)

Włochy i Rzym.

* (Izba deputowanych.) *Florencja 21 marca.* Na posiedzeniu izby deputowanych p. Ungaro zainterpelował rząd co do warunku, pod jakim włosi przebywają w Egipcie i co do ich zatargów z rządem egipskim. P. Visconti-Venosta zwrócił nwagę na to, że ważne zachodzą tam sprawy. Komisja zajmuje się czynnie uregulowaniem interesów europejczyków. Rząd włoski nie chce użyć nacisku mającego wyłączny charakter, ani też kompromitować kwestji dla opiekowania się jedynie interesami kilku spekulantów. Dodał on, że ministerstwo zajmuje się przekształceniem wychowania elementarnego w Egipcie. Ministerstwo przedstawi projekt reformy taryf konsularnych, z których korzystać będzie konsulat w Egipcie. Minister oświadczył, że ma zamiar zgodzić się na żądanie p. Ungaro co do utworzenia ciała reprezentacyjnego kolonji włoskiej w Egipcie, ktore uważa za korzystne. Interpelacja na tem zakończyła się. (*Cor. Hav. Bul.*)

* (Zwierzenia). Admirał Persano, który na skutek zbytniej surowości, zmuszony został do nieczynności i którego doprowadzono prawie do nędzy, ogłasza w dalszym ciągu swe zwierzenia co do kampanji z roku 1860. Z dzieła wydanego przez p. Persano okazuje się, że rewolucja neapolitańska wywołana była przez hr. Cavoura i że Garibaldi użyty był jedynie jako narzędzie. Dziwną wydaje się ta okoliczność, że stronnictwo ruchu we Włoszech zaprzecza temu uporczywie, pomimo iż wie dokładnie, jak miały się rzeczy. (*Jour. de St. Peters.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Stosunki z Rzymem). Porta oświadczyła legatowi papiezkiemu, że patryarcha armeński, mgnor Hassoun, nie ma prawa opuszczania swojej stolicy bez uzyskania pozwolenia sultana, w wypadkach bowiem podobnych, decyzja należy do monarchy, sułtan zaś nie zamierza wcale zrzec się swoich praw. Legat papiezki uważa przeto swą misję za ukończoną. (*Jour. de St. Pet.*)

* (Dyssydenci armeńscy). *Wanderer* podaje wiadomości z Konstantynopola z 18-go marca, z których okazuje się, że liczba dyssydentów armeńskich zwiększa się w znacznych rozmiarach i że ruch rozciągnie się prawdopodobnie po za kwestje wyłącznie religijne. (*Jour. de St. Peters.*)

* (Uzbrojenie armji). Donoszą z Konstantynopola, że odstąpione Porcie przez wice-króla Egiptu karabiny, nadeszły już do tego miasta i przeliczone zostały w arsenale. W skutek tego nowego nabytku i dawniejszych zapasów, jakie posiadał rząd otomański, cała piechota turecka uzbrojoną zostanie za kilka dni w karabiny iglicowe najnowszego systemu. Ćwiczenia w strzelbie odbywać się będą w obozie instrukcyjnym, który otwarty zostanie w maju. (*La Patr.*)

* (Sprawy rumuńskie). Zasługują na uwagę coraz bardziej na jaw wychodzące usiłowania stronników księcia Kuzy poparcia jego sprawy w Rumunji. Wybór księcia Kuzy, o którym donoszono niedawno, był pierwszą widoczną tego oznaką. W tej okoliczności, że sam książę pomieniony zrzekł się mandatu do izby, stronnicy jego znajdują niejako popęd do spotęgowania swej gorliwości na jego korzyść. Jenerał Jan Floresku, który był za panowania księcia Kuzy ministrem spraw wewnętrznych, zaszedł niedawno, przy rozprawach nad budżetem wydziału wojny, tak daleko, iż nazwał obalenie tego księcia czynem niegodnym, na skutek którego „orzeł armji powinien był okryć się zasłoną.” Powiedział on dalej, że cała armja dotkniętą została ciężką zdradą 5-u lub 6-u oficerów. Widać że jenerał pomieniony nie zastanowił się nad rolą, jaką każe odgrywać armji i całej ludności rumuńskiej tą wzmianką o „5-u lub 6-u oficerach, którzy zdradzili.” (*Nordd. A. Z.*)

Hiszpanja.

* (Obecna sytuacja). W Madrycie ministerstwo w duchu oszczędności znosi powiększej części posady uwolnionych od służby urzędników. Rejent trzyma się postawy pojednawczej. Zerwanie stosunków pomiędzy unionistami i radykalnymi nie zdaje się być jeszcze stanowczem. (*La Fr.*)

* (Kwestja obsadzenia tronu). Pisma francuzkie podają wiadomość, że książę Montpensier, wprowadzony stopniowo w błąd co do swej kandydatury do tronu hiszpańskiego, wyznaczył swym przyjaciołom i stronnikom, — którzy czynią w dalszym ciągu rozpaczne usiłowania na korzyść jego kandydatury,—dzień 23-go marca, jako termin ostateczny, do którego może czekać. Jeżeli do tego terminu nie zostanie osiągnięte powodzenie niewątpliwe dla jego kandydatury, to w takim razie zrzecze się on takowej. Jeżeli wiadomość ta jest prawdziwą, o czem zresztą wątpić wypada, w takim razie książę Montpensier wycofa się już teraz z widowni politycznej. *Public* donosi wprawdzie, że został umorzony proces, który groził księciu z powodu jego pojedynku z don Henrykiem de Bourbon. W ten sposób usuniętą zostaje przeszkoda, która mogła stać księciu na zawadzie do wstąpienia na tron na skutek sprawy sądowej. Z drugiej atoli strony, nie przedstawia się dla tej kandydatury żadna taka okoliczność, którąby była stanowczo pomyslną. Przeciwnie, na skutek wybuchłego w przeszłą sobotę zerwania pomiędzy unjonistami i radykalnymi, i wynikłego ztąd wyjścia ministra marynarki Topete'go z gabinetu, zadany został sprawie księcia Montpensier cios dotkliwy. Wprawdzie, jeszcze w zeszłą sobotę wieczorem, na bankiecie, który zgromadził tych, którzy zaproszeni byli w swoim czasie przez wice-króla Egiptu na uroczystość otwarcia kanału suezkiego, tak unjoniści jak i radykalni, ucztowali razem wesoło, z czego umysły pełne nadziei wyciągnęły wniosek, że rozdwojenie pomiędzy obu stronnictwami nie jest jeszcze zupełne. Tymczasem atoli bezzasadność tego wniosku jest widoczna. Lecz gdyby nawet nastąpiło znowu porozumienie pomiędzy obu stronnictwami, to i w takim razie, pomimo usunięcia wielkiej przeszkody dla kandydatury księcia, nie zostałoby jeszcze osiągnięte żadne dalsze dla niej powodzenie. Znane są oświadczenia ze wszech miar stanowcze, złożone przeciw wyborowi księcia przez stronnictwo radykalne i nawet przez samych ministrów radykalnych. Wśród tych okolicznoćci, w braku innego kandydata do tronu, nie byłoby nic dziwnego w tem, gdyby wśród ludności wyszedł znowu na jaw prąd na korzyść jedynego prawowitego następcy tronu, księcia Asturji Alfonsa. Pisma francuzkie, sprzyjające wielce tej kandydaturze, wskazują na tę okoliczność, że książę ten nie jest odpowiedzialny za błędy zarzucane rządom jego matki, podczas gdy kandydatura ta odpowiada sympatjom, które lud hiszpański żywi zawsze dla dawnej dynastji królewskiej, pomimo jej błedów. Nawet błędy te, na skutek niedogodności i niedostatku, z jakiemi naród ma obecnie do walczenia po krótkim zapale rewolucyjnym, przedstawiają się w świetle łagodniejszem. Dodać jeszcze do tego należy, że duma narodowa znalazłaby w powrocie do dawnego domu królewskiego zadosyćuczynienie za ujmę, jakiej doznała ona z powodu odmowy ze strony zagranicznych kandydatów do tronu, którym takowy był proponowany. Na zawadzie wstąpieniu księcia na tron stałyby wprawdzie znane oświadczenia uroczyste kortezów i rządów rewolucyjnych, że rodzina królowej Izabeli wyłącza się na zawsze od tronu hiszpańskiego. Lecz stronnicy kandydatury księcia Alfonsa pocieszają się tem, że ani kortezy, ani rząd nie roszczą pretensji do nieomylności. Nie uchodziło to jeszcze nigdy za błąd, zwłaszcza w polityce, jeżeli cofano postanowienia powzięte zbyt pośpiesznie. Pisma francuzkie zapewniają, że sam nawet prezes ministrów Prim podziela w kwestji pomienionej to zdanie. (*Nordd. A. Z.*)

Anglja.

* (Izba gmin). *Londyn, 21 marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu odbyło się drugie odczytanie bilu co do rozciągnięcia opieki nad majątkami i życiem osób w Irlandji. P. Moore zaproponował odrzucenie bilu; oskarżał on rząd, że jest odpowiedzialnym za stan rzeczy i powiedział, że bil nie zabezpieczy ani życia ani własności, ale ustanowi rząd najemniczy w Irlandji. Główny prokurator Irlandji stawał w obronie bilu, mówiąc, że polityka ministerstwa jest sprawiedliwą i roztropną, ale że jeżeli środki uznane zostaną za niedostateczne, rząd zażąda od parlamentu nowego pełnomocnictwa. Po długich i ożywionych rozprawach p. Doming zaproponował odroczenie tej kwestji. P. Gladstone przyjął tę propozycję. (*Corr. H. B.*)

Afryka.

* (Wypadki w Tunisię). Z Tunisu piszą pod datą 11-go marca: „Onegdaj miała tu miejsce straszna bójka; jakiś nosiwoda, jak powiadają, marokańczyk, wpadł nagle, o godzinie 2½ po południu, do części miasta zamieszkałej przez chrześcjan. Miał on w ręku pałasz damasceński i rąbał chrześcjan i żydów, których spotykał, oszczędzając samych tylko maurów. Przeszło 40, inni zaś powiadają 60 osób zostało w ten sposób mniej więcej ranionych. Piękna młoda żydówka, ubrana po europejsku, uchronioną została od cięcia jedynie dzięki swemu kapeluszowi i szynjonowi. Noszona jest tu powszechnie broń, zwłaszcza zaś rewolwery. Kilka osób strzeliło do mordercy, lecz nie trafiło go. W pobliżu atoli części miasta zamieszkałej przez maurów, kula trafiła go w nogę. Prawdopodobnie w przekonaniu, że wielki meczet będzie zasłonięty przed niewiernymi i zapewni mu schronienie, uciekł on tam. Lecz jeden z janczarów konsulatu angielskiego ujął go tam i odprowadził do starej cytadeli Kasbah. W takiem mieście jak Tunis, gdzie wszystka prawie ludność mieszka na ulicach, pogłoski szerzą się z szybkością błyskawicy. Dowiedziano się wkrótce powszechnie o tem co zaszło, i mały plac giełdowy napełnił się niebawem tłumem ludzi, zwłaszcza zaś sycylijczyków i maltańczyków. Na tym placu znajduje się konsulat angielski. Wszystkie dachy i tarasy domów, oraz wyjścia do rozmaitych ulic, przepełnione były ludem. U wyjścia ku portowi morskiemu zgromadzili się maurowie; cały tłum, z wyjątkiem maurów, żądał sprawiedliwości

surowej i szybkiej. Tymczasem wszyscy konsulowie zagraniczni zgromadzili się u konsula angielskiego, dokąd przybył także zięć pierwszego ministra beja, jenerał Keireddine. Konsul francuzki udał się natychmiast do beja, podczas gdy inni konsulowie usiłowali uspokoić tłum. Bej kazał swemu pierwszemu ministrowi, Si-Mustafa Kasnadar'owi, ażeby przyjął konsula francuzkiego. Minister ten, jako nielubiony od krajowców i cudzoziemców, powitany został gwizdaniem i łżeniem. Tymczasem przyniósł on rozkaz ścięcia winnego. Jenerał Keireddine udał się przeto z tłumem sycylijczyków i maltańczyków na plac Kasbah, gdzie ukazano im głowę ściętego już mordercy, poczem tłum rozszedł się i wieczorem zapanowała znowu w Tunisie zwykła spokojność i cisza. Dziś, 11-go marca, konsulowie udali się do beja, i wezwawszy go, ażeby kazał pilnować bezpieczeństwa publicznego, wynurzyli mu podziękowanie za postawę władz miejskich. Na żądanie beja, konsulowie wezwali dziś swych krajowców, ażeby unikali wszystkiego, co podczas przyszłych uroczystości bajramu, byłoby zdolne dotknąć w czemkolwiek gorącą pobożność muzułmanów." (*Nordd. A. Z.*).

* (Spór włosko-marokański). Donoszą z Tangeru pod d. 9 marca, że spór pomiędzy włochami i Maroko został obecnie zupełnie załatwiony. Sprawa przedstawioną być musiała samemu cesarzowi, który przy tej sposobności okazał wielkie umiarkowanie. Monarcha ten pragnie utrzymać jak najprzyjaźniejsze stosunki z mocarstwami europejskiemi. Korzystają z tego dobrego usposobienia dla dojścia do pożądanego oddawna celu, ażeby reprezentantom zagranicznym dozwolone było znosić się osobiście wprost z nim, a nie z jego ministrami. (*La Patr.*)

Azja.

* (Wiadomości z Chin i Japonji.) Pewien mandaryn usiłował przeszkodzić kupcom angielskim wywieść na statkach ładunki kamfory; z tego powodu rząd chiński ogłosił proklamację, w której proponuje sprzedaż urzędu tego mandaryna, oraz połączonego z nim stopnia i tytułu. — Wiadomości z Japonji o stosunku rządu tamecznego do chrześcian brzmią niepomyślnie. Władze nie przestają prześladować krajowców wyznania chrześcijańskiego, i powiadają, że żądają one, ażeby wzbronionem zostało misjonarzom nawracać krajowców na chrystjanizm. Na wszystkie strony spostrzegać się daje oburzenie na cudzoziemców. (*Nordd. A. Z.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa.

dnia 14 (26) Marca.

* **(Hieronim Wielowiejski)**, magister praw i administracji, patron przy trybunale cywilnym w Radomiu, zawiadamia osoby interesowane że kancelarję swoją otworzył w Radomiu przy ulicy Lubelskiej w domu w-go Ellerta, Nr. 101.

* **(Nowe dzieła)**. Nakładem Leopolda Grossmana księgarza przy ulicy Trębackiej w domu Wincentego Sarneckiego Nr. 638, opuścił prasę drukarską tom III-ci *Bibljoteki Procesów Kryminalnych wszystkich narodów*, zawierający proces *pani Lafarge* przekładu Leona Rogalskiego. Cena egzemplarza kop. 20 (złp. 1 gr. 10). Tom I: proces księcia de Praslin kop. 17½ (złp. 1 gr. 5) i Tom II: proces Józefa Lesurques kop 25 (złp. 1 gr. 20) nabyć można we wszystkich księgarniach w Warszawie i na prowincji. — Nakładem tegoż księgarza opuścił prasę drukarską *Kalendarz kieszonkowy Informacyjny* na rok 1870, wydanie składające się z 196 stronnic druku. Cena egzemp. kop. 7½ (gr. 15); jest do nabycia we wszystkich księgarniach w Warszawie i na prowincji.

Kalendarz.

W niedzielę 15 (27) marca, — św. Ruperta bisk. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 49; zach. o godz 6 min. 23.

W poniedziałek 16 (28) marca, — św. Syksta III pap. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 47; zach. o godz. 6 min. 25.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 0.°6 R.	o g. 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	751.4	751.1
Termometr Reaumura	— 2.9	— 0.°7
Stan nieba	pogodny.	pochmurny.

Największe ciepło + 1,°4 R. Największe zimno — 3,°1 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 6.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w sobotę, ostatni raz, opera w 5-ciu aktach, **Faust**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony (pożegnalne wystąpienie pana Carrion).— Osoby: Faust — pan *Carrion*; Mefistofeles — pan *Bossi*; Małgorzata—pani *Artôt*; Walenty— p. *Padilla*; Siebel—panna *Benatti*; Marta — panna *Stankiewicz*; Wagner—p. *Suszyński*. — W 1-ym i 4-ym akcie **Tańce**. — *Jutro*, w niedzielę, 1-y raz opera **Mąż za drzwiami** (występ pań Baranowskiej i Bobrowskiej); balet **Modniarki**.— *Wczoraj*, w piątek, dawano operę **Pierwszy dzień szczęścia**, było osób 741. *Onegdaj*, we czwartek, dawano trajedję **Romeo i Julja**, było osób 635.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w sobotę, komedja w 1 akcie, **Partja pikiety**. — Osoby: Baron de Rocheferrier — p. *Rapacki*; Anatol, jego syn — p. *Kwieciński*; Mercier — p. *Ostrowski*; Rózia, jego córka — panna *Żółkowska*; Notarjusz, przyjaciel Merciera — p. *Adler*; — komedja w 3-ch aktach, **Wanda**. — Osoby: Oliwa, były marszałek szlachty — pan *Żółkowcki*; Elżbieta, jego żona — pani *Niewiarowska*; Władysław, ich syn — p. *Tatarkiewicz*; Dalja — pani *Modrzejewska*; Alfons — p. *Szymanowski*; Wanda - pani *Przedpełska*; Woiński, doktór — p. *Grzywiński*; Urszula, pokojówka — panna *Micińska*; Służący — p. *Jejde*. — *Jutro*, w niedzielę, komedje **Było to pod Wagram**, **Odludki i Poeta**; obrazek **Dwa wesela**. — *Wczoraj*, w piątek, dawano komedje **Radcy pana Radcy**; **37 sous pana Montaudouin**, było osób 577.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, w w niedzielę, **Koncert orkiestry warszawskiej**, pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhne. — Program: I. Marsz z op. „Prorok", Meyerbeera; „Wino, kobieta i śpiew", walc Straussa; „Ave Maria", Henselta; Syrena-polka, Lewandowskiego. — II. Uwertura z op. „Młyn na skale", Reisigiera; Taniec z cieniem z op. „Dinorah", Meyerbeera; „Péle mêle", potpourri Conradiego; „Wspomnienie Kazimierzy", mazur Lewandowskiego. — III. Rendez-vous, kadryl, Lewandowskiego; Romans księżny Koczubej, wykona p. Kuhne; Uwertura z op. „Raymond", Thomasa; Galop, Szulca. — Początek o godzinie 4½.—Cena wejścia kop. 20.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim). — *Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W DOMU GRODZICKIEGO (na Krakowskiem-Przedmieściu w lokalu zajmowanym poprzednio przez cukiernię Grohnerta), — *Dziś i jutro ostatni raz*, będzie się okazywać przybyła do Warszawy **Dziewica olbrzym „Flora,"** piękność reńska z kolonji nad Renem. — Widzieć można codziennie od godziny 11 rano do 9 wieczorem. — **Ostatni tydzień**, *do niedzieli dnia 15 (27) marca*, — Cena miejsc: 1-sze kop. 30 i kop. 5 na ubogich, drugie kop. 15; — dzieci do lat 10-u płacą połowę ceny.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-majorowie: *Pietruszewski* i *Klugen*, z Petersburga; *Igelstrom*, z Żytomierza; rzeczywisty radca stanu *Połoński*, z Wiednia; koniuszy książę *Gorczakow*, z Petersburga; — wyjechali: jenerał-majorowie: *Wiggorst*, do Radomia; *Igelstrom*, do Dynaburga; *Klugen*, do Brześcia; członek poselstwa austrjackiego przy Dworze Cesarsko-Rosyjskim hrabia *Rewertera*, do Petersburga.

* W dniach 12 i 13 (24 i 25) bież. mies. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 67, wyzdrowiało 87, umarło 10, pozostało 1941 (mężczyzn 996, kobiet 945), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 190, kobiet 156.

* Dnia 13 (25) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan:* płci męzkiej 7, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 21; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — **umarło**: *chrześcjan:* płci męzkiej 6, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 18.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 14 (26) Marca 1870 r.

MONETY	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne. . .	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—
Pruski kurant za 100 tal	—		—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100 . .	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon. .	—	—	—	—
„ „ bez kuponu .	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	94	64	94	30
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).	94	72	94	37
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	—	—	100	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*) . . .	76	89	76	56
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100 .	—	—	-	
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—		—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	-
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	-	100	67
„ Sierpniowe za rs. 100	—	-	101	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100 .	—	—	—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100 .	—	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	109	50	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125 . . .	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	-		—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	69	83	69	33
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę	103	-	102	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	73		72	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100 . .	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	115	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100 .	—	—	—	—

WEXLE.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin . . .	100 Tal.	2 m.	120	15	120	—
„ . . .	„ „	k. t.	120		119	85
Wrocław . .	„ „	2 m.		-	—	—
Gdańsk . . .	„ „	2 m.	120	—	119	85
Hamburg . .	300 B. Mk.	2 m.		-		—
Londyn . . .	1 Ft. St.	3 m.	8	26	8	25
Paryż. . . .	300 Frank.	2 m.	98	25		—
Wiedeń . .	150 Zł. W. A.	2 m.	99	45	99	15
Petersburg .	100 Rsr.	3 m.				—
„ . . .	„ „	k. t.	100		—	—
Moskwa . . .	„ „	1 m.		—	—	—
„ . . .	„ „	k. t.	—	—	-	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 3⅓.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 27 7/9.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 13 (25) Marca 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		74 11/16
Weksle na Warszawę		74⅜
„ Petersburg 3 tygodn.		82¾
„ „ 3 miesięczny		81 7/8
„ Londyn 3 „		
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		
„ Wiedeń 2 „		82
4% Listy Zastawne		69⅞
4% „ Likwidacyjne.		56⅞
4% Obligacje Skarbowe		69
5% Listy Zastawne Ruskie		83⅛
5-ta Pożyczka Stieglitza		66⅞
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		83⅞
5% 1° „ Premiowe „ 1864		117½
5% 2° „ „ 1866		116¼
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz. .		92¼
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej . .		56⅞
„ „ „ „ Terespolskiej . .		85
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej . .		80½
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		83¼
„ „ „ Terespolskiej		81½
Żyto w miejscu		45½
„ na dostawę		45
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		
„ Paryż		
„ Hamburg		
Akcje Banku Kredytowego		
„ „ Anglo-Austr.		
Pożyczka Narodowa		
Lombardy		
Losy z roku 1860		
„ „ 1864		120 70
Z PARYZA.		
Renta 3%		74 20
Renta Włoska		56 —
Akcje Kredytu Ruchomego		267 —
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		93 5/16

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2128 *Плоцкое Губернское Правленіе.*

На основаніи 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., Плоцкое Губернское Правленіе симъ вызываетъ самовольно отлучившагося въ 1856 году за границу, жителя дер Млавка, Гмины Млава, Млавскаго Уѣзда, Германа Вильгельма Эдуарда (3-хъ именъ) Сосинскаго, чтобы онъ не позже 6 недѣль, со времени припечатанія настоящаго объявленія, явился къ мѣсту жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ мѣстамъ.

Въ случаѣ неявки его въ назначенный срокъ, съ нимъ поступлено будетъ на точномъ основаніи 340 и 341 ст. Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Плоцкъ, Марта 10 дня 1870 года.

1—3 Совѣтникъ, Вольскій.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. 2106. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.

Z powodu nastąpionej śmierci: 1) Ewy Rakowskiej właścicielki dóbr z Płockiego; 2) Ignacego Majkowskiego właściciela dóbr Jarluty wielkie z Okręgu Przasnyskiego; 3) Szmula Mojżesza Szpiro właściciela nieruchomości w Płocku Nr 229 B. C, współwłaściciela nieruchomości w Płocku Nr. 38 i wierzyciela nieruchomości Nr. 253 i 38; 4) Gracjana Rudowskiego wierzyciela dóbr Bachorzewo z Lipnoskiego i Cieśle z Okręgu Płockiego; 5) Albina Hlumięckiego wierzyciela dóbr Szelugi-wielkie A. z Płockiego. Małomin z Lipnoskiego i nieruchomości w Płocku Nr. 28 i 56/57; 6) Jana Zambrzyckiego wierzyciela sumy na dobrach Kulany z Okręgu Mławskiego; toczą się postępowania spadkowe, do zamknięcia których przeznaczony zostaje termin na dzień 16 (28) Września 1870 r

Płock d. 7 (19) Marca 1870 r.

1—2 Emiljan Ordon.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. *2094. Sąd Pokoju w Opoczny Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki nieruchomości, jako to:

I. Domu drewnianego pod Nr. 8 w rynku miasta Opoczna z zabudowaniami, ogródkiem i placem.

II. Stodoły z obórką, szpiklerzykiem i szopką, z placem graniczącym z posesją Ludwika Starnawskiego i drogą publiczną z jednej a posesją sukcesorów Jana Gągolewicza i Wincentego Kozerawskiego z innych stron.

III. Roli przez dwanaście zagonów od drogi Bukowskiej do granic Bukowskich między rolami Feliksa Kozerawskiego i sukcesorów Tomasza Chrustowicza szesnasto-stajowemi ciągnącej się.

IV. Roli pięć zagonów szerokiej od ścieżki przez Księże Pole idącej, do granic Sobawińskich, między rolami Konrada Oturnowskiego ciągnącej się.

V Roli pięć zagnów szerokiej, od ścieżki jak wyżej, do granic Sobawińskich, między rolami Wincentego Kozerawskiego i Tekli Fryze położone

VI. Roli Niwką zwana 30 zagonów szerokiej od gościńca Drzewickiego do ścieżki przez to pole między rolami sukcesorów Józefa Kozerowskiego i łanem Wojkowskim leżącej.

VII. Łąki sześć prętów szerokiej nad rzeką Drzewicką pomiędzy łąkami Franciszka Kozerawskiego i Mikołaja Badowskiego będącej wreszcie

VIII Ogrodu na Kapustniskach sześć zagonów nad rowem z ogrodem sukcesorów Tomasza Saskiego i Antoniego Młynaczkowskiego graniczącej do własności sukcesorów Stanisława Klimeckiego należących.

Zawiadamia interesantów, iż takowa nastąpi w Sądze tutejszym w dniu 24 Czerwca (6 Lipca) r. b.

Wzywa ich zatem, iżby do takowej osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie do tego umocowanych zgłosili się ze swojemi prawami pod skutkami prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 przewidywanej.

Właściciel niestawający na żądanie wierzycieli ulegnie karze art. 150 tegoż prawa utraci dobrodziejstwa prawne, względem tychże

Ogłoszenie decyzji w skutek regulacji zapaść mającej nastąpi d. 25 Czerwca (7 Lipca) r b. na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego bez odzielnego używania osób interesowanych i od tejże daty termin do odwołania się od wspomnionej decyzji liczyć się będzie.

Opoczno d. 7 (19 Marca 1870 r.

Podsędek, Twardzicki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 1907. Trybunał Cywilny w Płocku.

Podaje do wiadomości, że w dniu 9 (21) Kwietnia 1870 r. o godzimie 11 z rana w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Płocku, odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu 1870 roku dla tegoż Trybunału, oraz dla Prokuratora Królewskiego i dla Archiwum Akt Dawnych przy tymże Trybunale i dla Sądu Pokoju w Płocku drzewa na opał, świec, materjałów kancelaryjnych i na uskutecznienie różnych robót.

Bliższe szczegóły, jako też warunki licytajne i wzór do deklaracji mogą być przejrzane w kancelarji Trybunału Cywilnego w Płocku, każdego dnia oprócz Niedziel i dni świątecznych.

Płock d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.

Prezes Trojanowski.

Nr. D. 2152. Podaje do publicznej wiadomości, że prawnie zajęte ruchomości w drodze egzekucji sądowej, a mianowicie: meble jesionowe, machoniowe i t. p., w dniu 16 (28) Marca r. b. o godzinie 10-ej z rana w Warszawie, na targu Trzy Krzyże; 2. tokarnia blacharska, w dniu 18 (30) Marca r. b. o godzinie 9-ej z rana w Warszawie na targu za Żelazną Bramą zwanym, przez publiczną licytację sprzedane będą; nadto, że w dniu 8 (20) Maja r. b. o godzinie 10-ej z rana w Warszawie na gruncie nieruchomości pod Nr. hypotecznym 268, a policyjnym 25 przy ulicy Freta położonej, przedemną podpisanym Komornikiem, odbędzie się głośna in plus licytacja, na jednoroczne wydzierżawienie dochodów tejże nieruchomości Dzierżawa ma się liczyć od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1870 roku do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. Vadium na rs. 250 oznaczone, ma być złożone w gotowiznie, lub równy z nią kurs mających biletach bankowych, do rąk Komornika licytację odbywającego, które nieutrzymującym się przy dzierżawie, bezzwłocznie zwrócone będzie. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 1146 kop. 98½ za cały rok. Bliższe objaśnienia i warudki licytacyjne przejrzane być mogą codziennie w Kancelarji mojej w Warszawie pod Nr. 22 nowym, przy ulicy Św. Jerskiej utrzymywanej, z wyłączeniem jedynie świąt uroczystych i galowych.

Warszawa dnia 9 (21) Marca 1870 roku.

Napoleon *Mierkowski*,

Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 22 nowym przy ulicy Św. Jerskiej zamieszkałej.

N. D. 2161. Podaję do powszechnej wiadomości, iż prawnie zajęte ruchomości, jako to; szafa jesionowa, skrzynie sosnowe, cukierki rozmaitego rodzaju, oraz formy do robienia tychże, zegar stojący marmurowy, w dniu 16 (28) Marca 1870 r. o godzinie 10-ej z rana na placu Grzybów zwanym, zaś meble jesionowe, garderoba męzka i damska, zegarek złoty z dewizką i kluczykiem takiemiż i inne drobne ruchomości w dniu 17 (29) Marca o godzinie 10 z rana na placu targowym za Żelazną Bramą; nadto garderoba męzka, w d. 20 Marca (1 Kwietnia 1870 r. o godzinie 12-ej w południe na placu targowym Sewerynów zwanym, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 14 (26) Marca 1870 roku.

Marcelli *Chraszczewski*, Komornik.

N. D. 2108. W dniu 16 (28) b. m. o godzinie 10-ej rano na placu przed Trzema Krzyżami zwanym i w dniu 17 (29) t. m. o godzinie 10 ej rano na Grzybowie w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe, lustra, samowar, lampy, bielizna, szkło, miedź kuchenna i t. p., przez publiczną licytację sprzedane będą.

Czamański Komornik.

N. D. 2149 Prawnie zajęte kontuary bufetowe, meble jesionowe, sosnowe, łóżko żelazne, rądle miedziane, wazki i lichtarze platerowane, obrazy olejne, lustra, kożuch, zegar, garderoba męzka i t. p., w dniu 16 (28) Marca r. b. o godzinie 12 ej w południe na Muranowie, dnia 23 Marca (4 Kwietnia) r. b o godzinie 9-ej i 11 ej rano pod Trzema Krzyżami i dnia 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. o godzinie 11-ej rano na Grzybowie, a o 10-ej rano na Muranowie, w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

A *Nowicki*, Komornik.

N. D. 2120. Wiadomo czynię iż prawnie zajęte ruchomości jako to meble jesionowe, machoniowe, lustra, zegary, dywany, lampy, i t. p. w dniu 16 (28) Marca r. b. w domu pod Nr. 1582M o godzinie 10 z rana, zaś w dniu 23 Marca (4 Kwietnia) r. b. o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną Bramą i w tymże dniu o godzinine 11 rano w domu pod Nr. 1769C przez publiczną licytację sprzedane będą.

Markiewicz, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 2126. Sprostowanie.

W numerze 53 Dziennika Warszawskiego z d. 7 (19 Marca r. b. zaszły pomyłki w ogłoszeniu Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Radomiu, a mianowicie:

Pod pozycją 1, co do dóbr Bedlno zamiast wydrukować „przed Rejentem Nalepińskim" wydrukowano Nalepłńskim, zamiast wydrukować „raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 1,110" wydrukowano zaś wynoszą rs. 1,100.

Pod pozycją 5, co do dóbr Buszkowice zamiast wydrukować „raty zaległe" wydrukowano rayt zaległe.

Pod pozycją 10 co do dóbr Grzegorzowice zamiast wydrukować „vadium do licytacji złożyć sie mające rs 1856" wydrukowano rs. 1857.

Pod pozycją 16, co do dóbr Kiełczyna zamiast wydrukować „vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,473, wydrukowano rs. 2743, co się niniejszem prostuje.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

Dalszy ciąg obwieszczeń w Dodatku.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІАЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2098. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego iż pożyczka Towarzystwa, obciążająca niepodzielnie:

Dobra Kurdwanów w Powiecie Sochaczewskim w sumie rsr. 17,040, ma w przyszłości obciążać niżej wymienione realności w wysokości sum, poniżej pomieszczonych.

1. Dobra Kurdwanów w Powiecie Sochaczewskim w sumie rs. 12,575.
2. Dobra Gradówek w Powiecie Sochaczewskim w sumie rs. 4.515.

Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, czynione być mogą przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Warszawa d. 10 (22) Marca 1870 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o Pisarza, Słowikowski.

N. D. 2099. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż pożyczka Towarzystwa, obciążająca niepodzielnie:

Dobra Mierowice w Powiecie Grójeckim, w sumie rs. 9,510, ma w przyszłości obciążać niżej wymienione realności w wysokości sum poniżej pomieszczonych:

1. Dobra Mierowice w Powiecie Grójeckim, w sumie rs. 6,000.
2. Dobra Lissówek w Powiecie Grójeckim, w sumie rs. 3,510.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, czynione być mogą przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Warszawa d. 10 (22) Marca 1870 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza, Słowikowski.

N. D. 2127. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.*

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, jako to:

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, jako to:

1. Dobra Drużykowa, w Powiecie Andrzejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,750.
2. Dobra Bendziaki, w Powiecie Pinczowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,200.
3. Dobra Dąbie, w Powiecie Andrzejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,650.
4. Dobra Lgota-Wielka, w Powiecie Miechowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 5,100.
5. Dobra Skowronów, w Powiecie Częstochowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 3,600.
6. Dobra Grudzyny, w Powiecie Andrzejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,150.
7. Dobra Książniczki, w Powiecie Miechowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 5.000.
8. Dobra Chrząstów, w Powiecie Włoszczowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 38.300.

Zarzuty, jakieby przeciw obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogły przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Kielce d. 7 (19 Marca 1870 r.
za Prezesa, Radca Krosnowski.
Pisarz, Jauczewski.

N. D. 2112. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych, jako to:

1. Dobra Wilkanowo, z przyległością Wilkanówko, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7.650.
2. Dobra Liwino, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 3,600.
3. Dobra Morkowo, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 5,200.
4. Dobra Żochy Brodzięcino, w Powiecie Ciechanowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 3,900.
5. Dobra Grąbczewo Małe część lit. B, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 4,630.
6. Dobra Radzymin Radzyminek, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 14,900.
7. Dobra Mierzynek, w Powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 6,600.
8. Dobra Rostkowo, w Powiecie Przasnyskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 9,000.
9. Dobra Begno, w Powiecie Pułtuskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 2,850.
10. Dobra Garnowo czyli Kowalewska wieś z przyległościami, oraz folwark Anielin, w Powiecie Pułtuskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 12,700.
11. Dobra Ośniałowo, w Powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 2,390.
12. Dobra Drozdowo, z przyległościami Orzeszki i Piekuty, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 17,400.
13. Dobra Bogusławice Wielkie i Małe, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,800.
14. Dobra Wojnowo z kolonją Pęchirek i z częścią gruntu dóbr Rudzuska lit. B, w Powiecie Rypińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 10,750.
15. Dobra Kulin, w Powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 6,150.
16. Dobra Szumanie Postuły czyli Kempskie, w Powiecie Sierpeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 5,900.
17. Dobra Szpetbal górny, Szpetbal dolny lit A., Suszyce, w Powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 18,600.
18. Dobra Trzcianka z połową prawa do dóbr Młodymina, w Powiecie Mławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,850.
19. Dobra Skoczkowo, w Powiecie Sierpeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,150.
20. Dobra Kozłowo, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 9,950.
21. Dobra Gilino, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7,250
22. Dobra Piączyno, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,300.
23. Dobra Zaborowo lit. A. w Powiecie Mławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 2.200.
24. Dobra Karwowo Trojany z częściami na Karwowie i Krzywanicach, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 2,050
25. Dobra Jarocin z przyległością Tyszki Małe i cząstką na Tyszkach Wielkich pod lit. F, a, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,600.
26. Dobra Woźniki z połową wsi Postruża małego, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 4,500.
27. Dobra Pruszkowo Pruszkówko czyli Budy Pruszkowskie, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 7,850.
28. Dobra Lissewo, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7,750.
29. Dobra Niewikła i Ślepowrony, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10,750.
30. Dobra Szmulska, do których należy wieś Karolinowo, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 9,815.
31. Dobra Arcelino z przyległościami, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13,100.
32. Dobra Olszyny, składające się: a) z folwarku Olszyny, b) z wsiów Olszyny i Słotwin, oraz c) odpadków w obrębie tych dóbr położonych, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 9,7 0
33. Dobra Naborowiec, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8, 00.
34. Dobra Sierakowo i Zawadki z przyległościami i przynależytościami, w Powiecie Przasnyszkim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 7,350.
35. Dobra Karwacz z przyległościami i przynależytościami, w Powiecie Przasnyskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 14,290.
36. Dobra Rzężawy lit. A. w Powiecie Mławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,500.
37. Dobra Rempin część lit. A. i część lit. B., w Powiecie Sierpeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,500.
38. Dobra Łukowo z przyległością Wólka Łukowska, Milewo Bolesty, tudzież Wronowo, w Powiecie Makowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 40,360.
39. Dobra Żytowo, w Powiecie Sierpeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 3,600.
40. Dobra Rzeszotary Starawieś lit. A., Rzeszotary Gortaty lit A. B. C. E., Rzeszotary Starawieś lit. B. C. D., w Powiecie Sierpeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 3,400.
41. Dobra Brzezienko, w Powiecie Ostrowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,400.

Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Płock d. 10 (22) Marca 1870 r.
za Prezesa Kruszewski.
Pisarz, Skonieczny.

N. D. 2111. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż pożyczka Towarzystwa obciążająca niepodzielnie dobra Szczytno z folwarkiem Michalinek w Powiecie Płockim położone, w sumie rs. 7,845, ma obciążać w przyszłości też same dobra za wyłączeniem folwarku Michalinek. Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, czynione być mogą przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Płock d. 3 (15) Marca 1870 r.
za Prezesa, Kruszewski.
Pisarz, Skonieczny.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 1671. *Warszawski Zarząd Akcyzny.*

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na podstawie reskryptu JW. Ministra Finansów z d. 15 Stycznia r. b. za Nr. 47, w d. 23 Marca (4 Kwietnia) r. b. w sali sesjonalnej Warszawskiej Izby Skarbowej, w gmachu władz Ministerstwa Finansów, przy ulicy Rymarskiej pod Nr. 7,4, odbywać się będzie licytacja na dostawę soli z Austrji i warzelni Ciechocińskiej do Magazynów Rządowych Królestwa Polskiego, na przeciąg lat dwóch, poczynając od d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1871 r. do tejże daty 1873 roku.

Dostawa uskutecznia się: rzekami spławnemi, drogą żelazną i zwyczajną kołową.

Roczna ilość soli na transport pobrać się mającej, w przybliżeniu wynosić może.

a) Z Austrji około 2,700,000 pudów, i
b) Z Ciechocinka około 400,000 pudów.

Licytacja odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje, po otworzeniu których nastąpi licytacja głośna pomiędzy obecnymi konkurentami, którzy deklaracje złożyli i zacznie się od procentu, jaki podług tych deklaracij na korzyść Skarbu najwyżej odstąpiony zostanie.

Procent ten odstępuje się od ceny, jaka obecnie jest płaconą za dostawę soli, to jest 14,3%, mniej, od cen transportowych, w wyrachowaniach do warunków licytacyjnych dołączonych i przez Skarb oznaczonych.

Konkurenci podający deklaracje, obowiązani są w wyżej oznaczonym miejscu i czasie stawić się osobiście lub przez plenipotentów urzędownem pełnomocnictwem opatrzonych.

Gdyby do licytacji konkurowała kompanja z kilku osób złożona, winna upoważnić jednego z pośród siebie do działania na licytacji, który sam tylko w sali licytacyjnej znajdować się może, a jeśli się na licytacji utrzyma, uważany będzie tem samem za wybranego przedsiębiercę.

Przystępujący do licytacji, winien złożyć w kasie Gubernialnej Warszawskiej vadium w ilości rsr. 50,000 w gotowiźnie, lub papierami procentowemi podług cen, jakie dla przyjmowania ich na kaucje są oznaczone.

Dzisiejsi przedsiębiercy od złożenia tegovapium są wolni, zastąpionem bowiem być może odwołaniem się do złożonej kaucji.

Złożone vadium nieutrzymujący się przy licytacji natychmiast zwrócone sobie mieć będzie, a utrzymującemu się na poczet kaucji warunkami kontraktowemi zastrzeżonej, policzona zostanie.

Konkurent, któryby poprzednio deklaracji pismiennej wraz z kwitem kasy Gubernialnej na wniesione vadium w terminie nie złożył, do licytacji głośnej przypuszczonym nie będzie.

Inne szczegółowe warunki do licytacji przepisane, oraz wyrachowanie cen transportowych, mogą być przejrzane w Warszawskiem Akcyznym Zarządzie i we wszystkich Redakcjach Dzienników Gubernialnych.

Składać się mające deklaracje, na papierze stemplowym ceny kop. 70. podług wymienionego poniżej wzoru napisane, przyjmowane będą przez Zarządzającego Warszawską Izbą Skarbową do godziny 12 w południe dnia 23 Marca (4 Kwietnia) r. b., a rozpieczętowanie ich o godzinie w pół do pierwszej nastąpi, poczem natychmiast rozpocznie się licytacja głośna.

Na kopercie deklaracji, oprócz adresu, domieszczone być powinny wyrazy: „Deklaracja na przedsiebierstwo transportu soli Rządowej”.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Warszawskiego Akcyznego Zarządu z d. 21 Lutego r. b. za N. . . załączając w oryginale kwit kasy Gubernialnej Warszawskiej z dnia N. na wniesione przezemnie vadium w sumie rs. 50,000 pięćdziesiąt tysięcy rubli srebr., podaję niniejszą deklarację, iż przyjmuję na siebie obowiązek przedsiębierstwa transportu soli Rządowej do Magazynów Solnych w Królestwie Polskiem, w przeciągu lat dwóch, poczynając od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1871 r. pod warunkami przez Warszawski Akcyzny Zarząd ułożonemi, którym się poddaję, bez żadnego wyłączenia i zastrzeżeń. Za odstawienie jednego puda soli do właściwego Magazynu, przyjmuję cenę jaka jest wyrachowaniami do warunków tych dołączonemi ustanowioną, i że od niej oprócz $14^3/_{16}$ % podług obecnego kontraktu odstąpionej, odstępuję jeszcze na korzyść Skarbu procent (tu wypisać literami jaki procent) poddaję się z resztą w zupełności wszelkim innym obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Stałe moje mieszkanie w N., pisałem w N., dnia N. (Podpis wyraźnie imię i nazwisko).

Deklaracja w tym sposobie złożona obowiązuje w zupełności konkurenta zaraz od chwili jej podania, tak jakby podpisał sam kontrakt, Skarb zaś obowiązuje wtenczas, gdy odbyta licytacja uzyska zatwierdzenie JW. Ministra Finansów, o czem natychmiast strona interesowana zawiadomioną zostanie.

Zastrzega się nakoniec, że deklaracja napisana nie podług ogłoszonego wzoru, i kwitem na złożone vadium nie zaopatrzona, lub zawierająca jakiekolwiek warunki, lub propozycje, obecnemu ogłoszeniu przeciwne, a także takie w których nie będzie jasno oznaczony ustąpiony na korzyść Skarbu procent, wyższy od obecnie ustąpionego, uważane będą za niemające żadnego znaczenia.

Wszelkie zaś po odbytej licytacji podać się mogące oferty, przyjęte nie będą.

Warszawa, d. 21 Lutego (4 Marca) 1870 r.

N. D. 1879. *Радомская Казенная Палата.*

Симъ объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что 26 Марта (7 Апрѣля) въ 12 часовъ дня въ Радомской Казенной Палатѣ будутъ производиться публичные торги (in minus) на поставку 3000 мѣшковъ для Мнишевскаго Солянаго Магазина, начиная съ (49 коп.) сорока девяти коп. серебромъ за мѣшокъ. Мѣшки должны имѣть длины одинъ аршинъ десять вершковъ (два локтя), ширины пятнадцать съ половиною вершковъ (одинъ локоть четыре дюйма) и сданы въ Мнишевскій Соляной Магазинъ Надзирателю V Акцизнаго Округа, или командированному отъ него чиновнику чрезъ три недѣли по окончаніи торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны предтсавить Казенной Палатѣ, при начатіи торговъ, предварительный залогъ, составляющій десятую часть оцѣночной суммы, отъ которой будутъ начаты торги, наличными деньгами или процентными бумагами принимаемыми на основаніи существующихъ постановленій въ залоги, имѣя при себѣ свидѣтельство 2-й гильдіи, предписанное 33 ст. Высочайше утвержденнаго въ 9 день Февраля 1865 года положенія о пошлинахъ за право торговли и промысловъ, какъ залогъ такъ и свидѣтельство не удержавшимся на торгахъ будутъ немедленно по окончаніи торговъ возвращены.

Подробныя условія торговъ и образецъ

холста, изъ котораго должны быть приготовлены мѣшки, могутъ быть пересматриваемы въ Канцеляріи Радомской Казенной Палаты ежедневно исключая праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Радомъ, Марта 2 дня 1870 года.

2—3 Управляющій, Петровъ.

N. D. 1764. *Радомская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что въ присутствіи ея 23 Марта (4 Апрѣла) сего года съ 11 часовъ утра будутъ производиться изустные торги на продажу въ Пржедборскомъ Лѣсничествѣ изъ лѣсосѣкъ 1870 года строеваго и дровянаго лѣса оцѣненнаго по дачамъ: Зузова въ лѣсосѣкѣ № 27 въ 431 руб. 96 коп., Носалевице въ лѣсосѣкѣ № 27 въ 485 руб. 66 коп. и Поличко въ лѣсосѣкѣ № 10 въ 46 руб. 73 коп.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ должны представить залоги равняющіеся 10% торговой суммы.

Г. Радомъ, Февраля 25 дня 1870 вода.

Управляющій, Петровъ.

3—3 Асесоръ, Вышковскій.

N. D. 1873. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach.

Na zasadzie Art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. upoważnienia przez Dyrekcję Szczegółową udzielonego uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Tykocin z realnościami jakie wykaz hypoteczny obejmuje, tudzież ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, położone w Powiecie Mazowieckim Gubernji Łomżyńskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rsr. 18,902 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 2 (14) Października 1870 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Hypotecznej Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Dominika Sadowskiego, w mieście Łomży przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 29,000 w gotowiźnie, lub listach zastawnych z właściwemi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 195,493.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

Suwałki d. 27 Lutego (12 Marca) 1870 r.

Prezes, Sobolewski.

Pisarz, Swiętosławski.

N D. 1862. *Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Извѣщаетъ, что 27 Марта (8 Апрѣля) 1870 года, въ 12 часовъ въ полдень въ присутствіи сего Управленія, въ Почтовомъ домѣ въ Варшавѣ подъ № 1337, будутъ произведены изустные торги на продажу бочекъ и другихъ принадлежащихъ къ нимъ предметовъ, употреблявшихся для вывозки нечистоты изъ отхожихъ мѣстъ въ сказанномъ домѣ.

Г. Варшава, 3 Марта 1870 года.

Начальникъ Округа, Фрейгангъ.

2—3 Начальникъ Отдѣленія, Хрубантъ.

N. D. 2020. Zarząd Księstwa Łowickiego

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 30 Marca (11 Kwietnia) b. r. odbywać się będzie w biórze Zarządu w Łyszkowicach o godzinie 12 w południe, głośna licytacja na wydzierżawienie rybołóstwa sztucznego w stawach do Zarządu Księstwa Łowickiego należących, na lat 15 licząc od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) b. r.

Niezależnie od licytacji głośnej, osoby na termin nie stawające, mogą nadsyłać do chwili otworzenia licytacji głośnej, deklaracje opieczętowane z dołączeniem kwitu na złożone vadium w Kasie Księstwa lub Banku Polskiego.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,173 stanowić mającej roczną opłatę z rybołóstwa. Vadium złożyć się winne w gotowiźnie lub papierach Kredytowych podług kursu, oznacza się na rs. 3,000.

Bliższe warunki i objaśnienia mogą być ubiegającym się dane każdodziennie w biórze Zarządu Księstwa.

Łyszkowice d. 7 (19) Marca 1870 r.

Pomocnik Zarządzającego Księstwem,

2—3 Radca Kolegjalny, Stefanowski.

N. D. *1969. Сѣрадзское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи Указа Калишкаго Губернскаго Правленія отъ 26 Февраля с. г. за № 1091, симъ объявляетъ, что 23 Марта (4 Апрѣля) 1870 г. въ 11 часовъ утра, будутъ производится торги въ Уѣздномъ Управленіи на производство работъ по постройкѣ и ремонтировкѣ шоссейныхъ дорогъ 2-го разряда.

Торги начнутся отъ суммы 4,970 р. 71 к. посредствомъ опечатаныхъ деклярацій (in minus).

Желающіе приступить къ торгамъ, обязаны явится въ означенный срокъ съ залогомъ равняющимся $^{1}/_{10}$ части выше прописанной сумму и 40 р. на торговыя издержки лично или прислать по почтѣ деклярацій по ниже показанной формѣ вмѣсто съ квитанціею внесеннаго залога въ одно изъ городскихъ или казенныхъ казначействъ, который неудерживающемуся при торгахъ, тотчасъ будетъ возвращенъ, удерживающемуся же, будетъ задержанъ до времени утвержденія пріемо-сдаточнаго протокола произведенныхъ работъ.

Къ деклярацій которая должна быть писана четко безъ всякихъ подчистокъ, приложить свидѣтельство мѣстной власти о своей состоятельности.

Торговыя кодиціи, могутъ быть разсмотриваемы въ Уѣздномъ Управленіи во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

г. Сѣрадъ, дня 1 (13) Марта 1870 года.

Начальникъ Уѣзда,

Подполковникъ, (....).

Декларація.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Сѣрадзскаго Уѣзда отъ 1 (13) Марта с. г., симъ обязываюсь произвести работы по постройкѣ и ремонтировкѣ дорогъ 2-го разряда въ Сѣрадзкомъ Уѣздѣ за сумму N. N. или мѣнѣе отъ назначенной суммы N. N. квитанцію казначейства N. N. на внесенный залогъ 500 р. с. прилагаю.

Имя и фамилія.

Нроживаю въ городѣ N. N.

въ городѣ N. N. число и мѣсяцъ 1870 г.

N. D. 2082. *Кольское Лѣсное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Калишской Казенной Палаты отъ 4 Марта с. г. за № 2696, Кольское Уѣздное Управленіе доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что 24 Марта (5 Апрѣля) с. г. и въ слѣдующіе дни еслибы въ одинъ день торги неокончились съ 11 часовъ утра въ присутствіи онаго Управленія производиться будутъ изустные (in plus) торги на отдачу въ трехъ-лѣтное арендное содержаніе дохода отъ пропинаціи въ частныхъ институтныхъ имѣніяхъ, начиная съ 1 (13) Января 1870 г. по то же число 1873 года, отъ суммы уменьшенной въ ¼ часть то есть.

1. Въ имѣніи Брудзевъ, отъ суммы 224 р. 12½ к. въ годъ.
2. Въ имѣніи Брудзынь, отъ суммы 74 р. 2½ к. въ годъ.
3. Въ им. Бержвенна длуга, отъ суммы 159 р. 7½ к. въ годъ.
4. Въ имѣніи Бержвенна круктка, отъ суммы 101 р. 77½ к. въ годъ.
5. Въ им. Вулька Чепова, отъ суммы 34 р. 50 к. въ годъ.
6. Въ им. Вертхоцины, отъ суммы 23 р. 62½ к. въ годъ.
7. Въ им. Вонсоше, отъ суммы 148 р. 5 к въ годъ.
8. Въ им. Винзелице, отъ суммы 42 р. въ годъ.
9. Въ им. Воля розостова, отъ суммы 179 р. 55 к. въ годъ.
10. Въ им. Вржонца мала, отъ суммы 121 р. 27½ к. въ годъ.
11. Въ им. Винцентово Галево, отъ суммы 144 р. 90 к. въ годъ.
12. Въ им. Гутовъ, отъ суммы 7 р. 50 к. въ годъ.
13. Въ им. Глембокѣ, отъ суммы 151 р. 20 к. въ годъ.
14. Въ им. Домбровице, отъ суммы 715 р. 50 к. въ годъ.
15. Въ им. Гоголы, отъ суммы 46 р. 50 к. въ годъ.
16. Въ им. Држевце, отъ суммы 182 р. 55 к. въ годъ.
17. Въ им. Домбровка, отъ суммы 20 р. 47½ к. въ годъ.
18. Въ им. Злота, отъ суммы 42 р. 52½ к. въ годъ.
19. Въ им. Залѣсѣ, отъ суммы 21 р. 75 к. въ годъ.
20. Въ им. Замосць, отъ сумы 31 р. 50 к. въ годъ.
21. Въ им. Заблоцѣ, отъ суммы 53 р. 57½ к. въ годъ.
22. Въ им. Закржевекъ, отъ суммы 92 р. 92½ к. въ годъ.
23. Въ им Келчевъ смужны и гурны, отъ суммы 152 р. 77½ к. въ годъ.
24. Въ им. Кржевата, отъ суммы 88 р. 95 к. въ годъ.
25. Въ им. Клодава, маіоратъ, отъ суммы 174 р. 82½ к. въ годъ.
26. Въ им. Квятковъ, отъ суммы 329 р. 17½ к. въ годъ.
27. Въ им. Козьлинъ, отъ суммы 559 р. 12½ к. въ годъ.
28. Въ им. Кржиносы, отъ суммы 53 р. 55 к. въ годъ.
29. Въ им. Каршевѣ, отъ суммы 138 р. 60 к. въ годъ.
30. Въ им. Косцелецъ, отъ суммы 604 р. 37½ к. въ годъ
31. Въ им. Кржишка, отъ суммы 12 р. въ годъ.
32. Въ им. Любетовъ, отъ суммы 303 р. 97½ к. въ годъ.
33 Въ им. Лисице, отъ суммы 130 р. 50 к. въ годъ.
34. Въ им. Любетовекъ, отъ суммы 177 руб. 97½ к. въ годъ.
35. Въ им. Леще, отъ суммы 257 р. въ годъ.
36. Въ им. Моржице, отъ суммы 44 р. 10 к. въ годъ.
37. Въ им. Мхувекъ, отъ суммы 229 р. 95 въ годъ.
38. Въ им Мостки, отъ суммы 240 руб. 97½ к. въ годъ.
39. Въ им. Начахово, отъ суммы 31 р. 50 к. въ годъ.
40. Въ им Ольшувка, отъ суммы 71 р. 7½ к. въ годъ.
41. Въ им. Островъ, отъ суммы 50 р. 40 к. въ годъ.
42. Въ им. Озоржинъ, отъ суммы 138 р. 60 к. въ годъ.
43. Въ им. Осѣкъ малый, отъ суммы 338 р. 62½ к. въ годъ.
44. Въ им. Поверцѣ, отъ суммы 117 р. 33½ к. въ годъ.
45. Въ им. Понентовъ дольный, отъ суммы 152 р. 77½ к. въ годъ.
46. Въ им. Пржибышевъ, отъ суммы 17 р. 32½ к. въ годъ.
47. Въ им. Помаржаны, отъ суммы 63 р. въ годъ.
48. Въ им. Піотрковице, отъ суммы 296 р. 88½ въ годъ.
49. Въ им. Полонишъ, отъ суммы 46 р. 42½ к. въ годъ.
50. Въ им. Раценцице, отъ суммы 201 р. въ годъ.
51. Въ им Ргилевъ, отъ суммы 49 р. 95 к. въ годъ.
52. Въ им. Радошевице, отъ суммы 33 р. въ годъ.
53. Въ им. Рушковъ, отъ суммы 181 р. 12½ к. въ годъ.
54 Въ им. Сыцево, отъ суммы 152 руб. 77½ к. въ годъ.
55. Въ им Страшкувекъ, отъ суммы 36 р. 12½ к. въ годъ.
56. Въ им. Скарбаново, отъ суммы 25 р. 95 к. въ годъ
57. Въ им. Смилы, отъ суммы 19 р. 50 к. въ годъ.
58. Въ им. Тарпувка полентовская, отъ суммы 141 р. 67½ к. въ годъ.
59. Въ им. Тарпувка веселовская, отъ суммы 91 р. 35 к. въ годъ.
60. Въ им. Туры, отъ суммы 73 р. 50 к. въ годъ.
61. Въ им. Тржебуховъ каменны, отъ суммы 56 р. 70 к въ годъ.
62 Въ им. Умѣнь, отъ суммы 152 р. 77½ к. въ годъ.
63. Въ им. Цѣплины, отъ суммы 41 руб. 87½ к. въ годъ.
64. Въ им. Щковекъ, отъ суммы 41 р. 87½ к. въ годъ.
65. Въ им. Юзефово, отъ суммы 18 р. въ годъ.
66. Въ им. Янишевъ, отъ суммы 132 р. 87½ к. въ годъ.

Всякій затѣмъ желающій торговаться обязанъ прибыть лично въ означенный срокъ и мѣсто и имѣть съ собою деньги на залогъ равняющійся ¼ части суммы опредѣленной къ торгамъ.

При томъ предупреждается желающихъ торговаться, что евреи небудутъ допускаемы къ торгамъ.

Торговыя кондиціи могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Коло, Марта 9 дня 1870 года.

Начальникъ Уѣзда, (.....).

N. D. *1906. Магистратъ Губернскаго Города Сѣдльца.*

Симъ доводитъ до всегобщаго свѣдѣнія, что 30 Марта (11 Апрѣля) 1870 г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи здѣшняго Магистрата производиться будутъ торги посредствомъ опечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ устройства забора около стараго еврейскаго кладбища въ г. Сѣдлецъ начѣная отъ суммы 1,611 руб. 2 коп. (in minus) залогъ къ торгамъ назначенъ въ количествѣ 161 руб. 10 коп. прочія торговыя условія могутъ быть пересмотриваемы въ Магистратѣ ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить до торговаго срока на руки Президента города по ниже слѣдующей формѣ объявленіе на гербовой бумагѣ 15 коп. достоинства, написано ясно, безъ подчистокъ и исправленіи, на конвертѣ онаго выписать имя и фамилію представляющаго объявленіе.

Форма объявленія.

Я ниже подписавшійся симъ принимаю на себя обязанность устроить заборъ въ округъ еврейскаго стараго кладбища въ г. Сѣдлецъ за сумму (выписать прописью и цыфрами рубли и копѣйки) устройство упомянутаго забора, обязываюсь произвести согласно утвержденной смѣтѣ плану, а также торговымъ условіямъ къ настоящему подряду составленнымъ, залогъ въ количествѣ 161 руб. 10 к. при семъ представляю или же квитанцію кассы N. въ внесеніи залога въ количествѣ 161 руб. 10 к. при семъ представляю Постоянное жительство въ N. городъ N. число мѣсяцъ и годъ. Подписать имя и фамилію.

Г. Сѣдлецъ, Марта 3 дня 1870 года.

3—3 Президентъ Города, (.......)

N. D. 2087. Rada Opiekuńcza Szczegółowa Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 19 (31) Marca r. bieżącego o godzinie 12 rano w szpitalu Dzieciątka Jezus przed delegowanemi członkami Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych i Rady Szczegółowej Opiekuńczej tegoż Spitala, odbędzie się licytacja in minus od cen na praetium oznaczonych przez deklaracje opieczętowane, a potem głośna na dostawę dla rzeczonego szpitala od daty licytacji do d. 1 (13) Stycznia 1871 roku:

Cukru, wina węgierskiego, towarów kolonjalnych, drożdży suchych, płótna białego grubszego szerszego, merynosu, sukna niebieskiego i szaraczkowego, kolderek wełnianych; szlafroków sukiennych, pijawek ludzkich.

Ilość powyższych dostaw, ceny na praetium oraz wysokość vadium przy każdej po szczegółowo dostawie oznaczone, obejmują warunki licytacyjne, które każdodziennie z wyjątkiem świąt w godzinach biurowych w Kancelarji szpitala przejrzanemi być mogą.

Deklaracje według poniższego wzoru spisane wraz z dowodami na wniesione vadium do Kasy szpitalnej, winne być w dniu do licytacji wyznaczonem najpóźniej do godziny 11 rano, składane na ręce Członka zawiadującego częścią nadzorczą lub jego pomocnika.

Deklaracje skrobane, poprawiane, przekreślane, nie podpisane, lub oznaczeniem miejsca zamieszkania licytanta nie opatrzone, przyjętemi nie będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rady Szczegłowej Opiekuńczej Szpitala Dzieciątka Jezuz w Warszawie dnia . . . miesiąca . . . . roku bieżącego podpisany deklaruję niniejszem, iż obowiązuję się przez czas od dnia licytacji do dnia 1 (13) Stycznia 1871 roku dostawiać wspomnionemu szpitalowi (tu wymienić rodzaj dostawy i po jakiej cenie literami).

Wszelkim warunkom licytacyjnym się poddaję. Kwit na złożone vadium w Kasie Szpitala dołączam. Stałe moje zamieszkanie w Warszawie dnia . . . miesiąca . . . . 1870 r.

(podpisać imie i nazwisko).

Warszawa dnia 10 (22) Marca 1870 roku.

Przezydujący, w z. Rogoziński.

Pomocnik Nadzorcy Szpitala, Mucharski.

D. N. 2068. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) r. b., o godzinie 11 z rana, w Szpitalu Dzieciątku Jezus, przed delegowanemi Członkami Rady Szczegółowej, odbędzie się głośna, in plus licytacja na wydzierżawienie pojedyńczo, na lat 2 poczynając od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do takiegoż dnia i miesiąca 1872 r. czterech lokali w kamienicy szpitalnej przy ulicy S to Krzyzkiej, a mianowicie:

5 pokoi z balkonem, przedpokoju i kuchni na pierwszem piętrze, od rs. 495 rocznie.

4 pokoi z kuchnią na drugiem piętrze od rs. 250 rocznie.

4 pokoi z przedpokojem i kuchnią na drugiem piętrze, od rs. 325 rocznie.

5 pokoi z przedpokojem i kuchnią na drugiem piętrze, od rs 450 rocznie.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w Kancelarji szpitalnej każdodziennie z wyjątkiem świąt.

Warszawa d. 6 (18) Marca 1870 r.

Prezydujący, w z. Rogoziński.

2 - 3 Pomocnik Nadzorcy Mucharski.

D. 2061. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Ducha w Warszawie

Podaje do publicznej wiadomości, że z mocy upoważnienia władzy wyższej, w gmachu szpitalnym przy ulicy Elektoralnej pod Nr. 750/1 w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) r. b. o godzinie 5-ej po południu, odbędzie się licytacja in plus na wydzierżawienie na lat sześć, to jest od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1870 roku do tejże daty 1876 r. domu pod Nr. 112 przy ulicy Piwnej w mieście Warszawie położonego, własnością tutejszego szpitala będącego. Licytacja ta rozpocznie się od sumy rs. 3,002 obecnie pobieranej.

Przystępujący do tej licytacji obowiązany jest złożyć vadium w kwocie rs. 300 kop. 20. Vadium to nieutrzymującemu się przy dzierżawie zwrócone będzie zaraz po licytacji.

Wszelkie inne warunki pod jakiemi dom wzmiankowany będzie zadzierżawiony, mogą być przejrzane w Kancelarji Rady Szczegłowej opiekuńczej szpitala Sg-o Ducha każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 9 (21) Marca 1870 r.

Prezydujący, Rzeczywisty Radca Stanu, Wieczorkowski.

N. D. 2109. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wiktora Łuszczewskiego obywatela w dobrach Rzeczków Okręgu Rawskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ludwika Holca Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 490/1 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 8,000 z procentem od dnia 1 Stycznia 1866 r. i kosztów od Fortunata Janiszewskiego, obywatela właściciela dóbr ziemskich Czerwonka w Okręgu Rawskim Gubernji Warszawskiej dawniej a obecnie w Powiecie Rawskim Gubernji Petrokowskiej położonych i tamże zamieszkałego, protokółem Michała Wacława Markiewicza Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 21 Kwietnia (3 Maja) 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Czerwonka, w Okręgu i Powiecie Rawskim Gubernji Warszawskiej pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Rawie, w parafii to jest dwór z folwarkiem, w parafii Krzemienicy, zaś wieś i włościanie w parafii Żelechinka w gminie Boguszyce. pod względem zaś Administracyjnym stosownie do nowego podziału kraju w Gubernji Petrokowskiej położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Fortunata Janiszewskiego należąca, i w posiadaniu dzierżawnem Leopolda Wolskiego za kontraktem urzędowym przed Grotowskim Rejentem w Rawie d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1866 r. sporządzonym na lat 9 po rs. 900 rocznie od d. 12 (24) Czerwca 1866 r. to jest za pierwsze lat 3, a za resztujące lat 6 po rsr. 975, rocznie zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, przybliżonej rozległości około włók 21 obejmujące.

Na gruncie tych dóbr znajdują się następujące zabubudowania:

1. Dwór z bali w węgieł na podmurowaniu z kamienia polnego gontami kryty z kominem murowanym.

2. Ogród owocowy i warzywny otaczający powyżej rzeczony dwór, płotem z żerdzi ogrodzony z bramą, drzewek owocowych około sztuk 60 i tyleż krzewów oraz kilkanaście drzew dzikich.

3. Chałupa z bali słomą kryta z kominem murowanym przy której znajdują się dwa kamienie piaskowe.

4. Chałupa z drzewa słomą poszyta z kominem murowanym.

5. Zabudowanie z bali dachem słomą krytym z okapami z gont W zabudowaniu tem znajduje się spichlerek stajnie i holendernie.

6. Owczaraia z bali dranicami w części słomą kryta.

7. Stodoła z bali słomą poszyta o jednym klepisku.

8. Stodoła z bali słomą poszyta przy której znajduje się maneż żelazny do młocarni i drabina.

9. Studnia z bali balami cembrowana z żurawiem i kubłem.

10. Chlewy z bali słomą poszyte.

11. Kloaka z desek deskami kryta.

12. Sadzawka niezarybiona.

13. Studzienka deskami cembrowana.

14. Karczma z bali słomą poszyta z kominem nurowanym.

15. Chlewek z bali słomą poszyty.

16. Kuźnia z bali deskami kryta z kominem z lempacy.

Włościanie w tej wsi osiedli są Ukazem Najwyższym obdarowani zabudowania i grunta jako ich własność stanowiące, posiadają, Antoni i Franciszka z Cynów małżonkowie Mieszczuk za opłatą czynszu szczegółowo w kontrakcie przed Grctowskim Rejentem w Rawie d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1860 r. sporządzonym wyszczególnionych posiadają mórg 200 pręt. kw. 65.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ludwika Holc Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 490/1 zamieszkałego zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Kazimierzowi Arczyńskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Rawie, w m. Rawie urzędującemu na ręce własne.

2. Tomaszowi Szostek Wójtowi gminy Boguszyce do której to gminy i dobra Czerwonka należy, we wsi Boguszycach Fryderychsa zamieszkałemu i urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 6 (18) Maja 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr, w Warszawie dnia 3 (15) Czerwca 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I. o godzinie 10-ej rano dnia 4 (16) Września 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ludwik Holc Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 16 28 Czerwca 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 16 (28) Czerwca 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 4 (16) Września, 18 (30) Września i 2 (14) Października 1867 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 2 (14 Października 1867 r. termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Czerwonki wyznaczył na d. 13 (25) Listopada 1867 r. godzinę 10 z r na który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 10,000 jaką ekstrahent podał. W terminie zaś ostatecznego przysądzenia rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku przez taksę biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 12 (24) Października 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w powyższym terminie przygotowawczego przysądzenia Trybunał wyrokiem z tejże daty, dobra Czerwonkę tymczasowo Ludwikowi Holc Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 10,000 zasądził, a nakazawszy sporządzenie taksy, termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Czerwonki na d. 5 (17) Lutego 1868 r wyznaczył. Termin ten wszakże nie przyszedł do skutku z przyczyny założonej przez ekstrahowanego dłużnika apelacji od pomienionego wyroku.

Po oddaleniu tej apelacji przez wyrok Sądu Apelacyjnego z d. 9 (21) Lutego 1868 r. po sporządzeniu taksy przez biegłych oraz po oddaleniu przez Trybunał nowych sporów o taksę przez ekstrahowanego dłużnika wyniesionych nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Czerwonki Trybunał wyrokiem na ilację w d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1869 r. zapadłym na d. 12 (24) Maja 1869 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I wyznaczył.

Licytacja rozpocznie sie w tym terminie od sumy rs. 10,052 jako od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium do licytacji rs. 1,500.

Warszawa d. 3 (15) Kwietnia 1869 r
Radca Dworu, Zgórski.

Powyższy termin na d. 12 (24) Maja 1869 roku wyznaczony, z powodu podania skargi przez dłużnika do Rządzącego Senatu na wyroki spory rozpoznające, także nieprzyszedł do skutku.

Skarga ta wyrokiem Rz. Senatu z d. 18 (30) Czerwca 1869 r. oddaloną została. Następnie Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 3 (15) Grudnia 1869 r. ekstrahenta subhastacji za pozbawionego własnej woli uznał, a po załatwieniu wszelkich formalności prawnych rada familijna pod powagą Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie odbyta przez uchwałę z dnia 25 Stycznia (6 Lutego) 1870 r. opiekunką główną nad bez własno wolnym Wiktorem Łuszczewskim zamianowała jego małżonkę Wilhelminę Łuszczewską, zaś opiekunem przydanym Wacława Łuszczewskiego i zarazem opiekunkę główną do dalszego popierania subhastacji dóbr Czerwonka upoważniła. Jakoż na jej żądanie jako opiekunki głównej termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Czerwonka, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem na ilację w d. 4 (16) Marca 1870 r. zapadłym, na d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1870 r. godzinę 10 z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I pod Nr. 549 wyznaczył.

Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rsr. 10,052 jako od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium do licytacji rs. 1,500.

Subhastacją kieruje dotychczasowy Obrońca Wiktora Łuszczewskiego.

Warszawa d. 9 (21) Marca 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2105. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Alberta Wilczek malarza w Warszawie pod Nr. 2247 *a.* zamieszkałego, oraz jego prawonabywcy Tomasza Sulnickiego obywatela w Warszawie pod Nr. 1580 *a* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokeli Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 647/8 przy ulicy Przejazd zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 600 z procentem 5% od dnia 3 (15) Marca 1865 roku, rsr. 180 tytułem kosztów wyrokiem Senackim zasądzonych, rs. 5 za wyjęcie wyroku Senatu i rs. 10 tytułem kosztów wyrokiem Trybunału zasądzonych niemniej kosztów egzekucyjnych i innych w chwili zapłaty obliczyć się mających, od Anny z Niemirowskich Łaskiej, Seweryna Łaskiego b. Komisarza Policji Wykonawczej, obecnie emeryta małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża czyniącej, właścicielki prawa dzierżawy z prawem uwłaszczenia amortyzacyjnego kolonji Olesin i Ostrów, w Powiecie Nowo Mińskim, Gubernji Warszawskiej położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Napoleona Mierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie wdniu 13 (25) i 14 (26) Stycznia 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

KOLONJE

Olesin i Ostrów Kanie do głównych dóbr Dębe Wielkie należące i z temiż wspólną hypotekę mające, w Powiecie Nowo-Mińskim gminie Dembe Wielkie, w parafji Długa Kościelna, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Mińsku Gubernji Warszawskiej położone, prawem wieczystego posiadania do egzekwowanej Anny z Niemirowskich Łaskiej, Seweryna Łaskiego małżonki należące, w tejże posiadaniu zostające, ogólnej powierzchni około włók 4 mórg 17 pręt kwad. 150 miary nowo-polskiej gruntu obejmujące.

Na gruncie tej kolonji, są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa gontami kryty o jednym kominie murowanym.

2. Budynek z bali gontem kryty o jednym kominie murowanym.

3. Stodoła z drzewa słomą poszyta.

4. Budynek z bali słomą poszyty.

5. Piwnica w ziemi balami ocembrowana z wystawką z desek, deskami kryta.

6. Chałupa z bali słomą poszyta o jednym kominie murowanym.

7 Obora z bali gontami kryta.

8 Studnia balami cembrowana z żurawiem.

9. Kloaka z desek deskami kryta.

10 Ogród owocowy kwiatowy i warzywny płotem z żerdzi ogrodzony, w którym jest drzewek młodych około sztuk 60, a reszta dzikich.

11. Z kolonji tych opłaca się czynsz dzierżawno amortyzacyjny rs 210 rocznie.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych kolonji, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kokeli Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod N. 647/8 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Bolesławowi Miaskowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Mińsku, tamże urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce własne.

2. Wojciechowi Znanieckiemu, wójtowi gminy Dembe Wielkie do których powyższe kolonje należą, we wsi Pustelniku Powiecie Nowo Mińskim urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 28 Kwietnia (10 Maja) 1869 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Dembe Wielkie d. 12 (24) Maja 1869 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 15 (27) Lipca 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kokeli Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 26 Maja (7 Czerw.) 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 26 Maja (7 Czerw.) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 15 (27) Lipca, 29 Lipca (10 Sierpnia) i 12 (24) Sierpnia 1869 r. trzech głoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości wyżej wyrażonej, Trybunał Cywilny w Warszawie. termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 15 (27) Września 1869 r godzinę 10 rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 100, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wykazać się mającego.

Warszawa d. 13 (25) Sierpnia 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Franciszek Betlej.

W terminie powyższym po załatwieniu akcji incydentalnej Seweryna Łaskiego, przygotowawcze przysądzenie odbyło się, przy którem popierającemu sprzedaż Obrońcy kolonji Olesin i Ostrów Kanie za sumę rs. 100 przysądzono.

Termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 17 (29) Listopada 1869 r. godzinę 10 rano wyznaczony został.

W dniu tym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549, licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykazać się mającego.

Vadium rsr. 750.

Warszawa d. 18 (30) Września 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy dla braku konkurentów do licytacji spełzł bezskutecznie i nowy termin wyrokiem Trybunału Cywilnego w dniu 23 Lutego (7 Marca) 1870 r. na ilację zapadłym, na dzień 30 Marca (11 Kwietnia) 1870 roku wyznaczono.

Licytacja w tym terminie w Trybunale Cywilnym w Wydz. I. o godzinie 10 rano, rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykazanego, czyli od sr. 1,197 k. 73.

Vadium rs. 750.

Warszawa d. 27 Lutego (11 Marca) 1870 r.
Radca Dworu Zgórski.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 2104. Na żądanie Anny Justyny z Gaedów Ponsyljusz obywatelki w trakcie rozwodu z mężem swym Janem Kazimierzem Ponsyljusz pozostającej, w miescie Gubernialnem Lublinie zamieszkałej, od której Juljan Tomaszewski Adwokat Konsystorski w Warszawie pod Nr. 548 zamieszkały, prawne kroki czyni.

Ja Ludwik Maciejewski Woźny przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 2417 zamieszkały nominowany i przysięgły.

Zapozwałem Jana Kazimierza Ponsyljusza obywatela krajowego, ostatnio do r. 1863 w mieście Lublinie zamieszkałego, a od tego czasu z pobytu nieznanego, ażeby się stawił za rok jeden od daty niniejszego ogłoszenia na audjencji Konsystorza Ewangielicko-Augsburgskiego w Królestwie Polskiem w Warszawie pod Nr. 492, a mianowicie we Czwartek pierwszy każdego rozpoczynającego się miesiąca, lub wtedy jak sprawa przywołaną będzie i był obecnym gdy powódka żądać będzie.

Ażeby małżeństwo zawarte w parafji Ewangielicko-Augsburgskiej w Końskowoli na dniu 12 (24) Kwietnia) 1849 r. między pozwanym a powódką rozwiązanem zostało z winy pozwanego przy skazaniu tegoż na koszta.

z Zasad:

Że pozwany pozostawał z powódką w stosunkach małżeńskich od roku 1849, w roku jednak 1863 wydaliwszy się z miasta Lublina gdzie wraz z żoną pozostawał, dotąd nie powrócił, o czem przekonywa świadectwo Policmajstra tegoż miasta z d. 13 Stycznia 1868 r. a teraźniejszy pobyt pozwanego pomimo zarządzonego śledztwa nie został wynalezionym, o czem świadczy zawiadomienie Rządu Gubernialnego Lubelskiego z d. 22 Lutego (6 Marca) 1869 r. Nr. 1023. Na zasadzie zatem zezwolenia Konsystorza udzielonego w odezwie z dnia 13 (25) Października za Nr. 3166 i w myśl art. 154 prawa małżeńskiego z roku 1836, zapozew niniejszy ogłoszonym zostaje, a żądanie rozwiązania małżeństwa z winy pozwanego polega na art. 151 i następnie cytowanego prawa.

Koszta należą się z art. 130 K. P. S. a o skutkach zaoczności ostrzega się pozwanego.

Ludwik Maciejewski.
Woźny przy Tryb. Cywilnym w Warszawie.

N. D. 2129. Wójt Gminy Rudno w Powiecie Nowo-Mińskim.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 16 Maja 1869 r. na szosie Lubelskiej w gminie tutejszej przez włościanina Kacpra Kałuskiego odebrany został od złodziei koń maści siwej bez odmiany, lat 0 mierzin, który się znajduje w depozycie tutejszego urzędu gminnego, właściciel takowego zgłosić się może w każdym czasie do urzędu gminnego gminy Rudno, po odbiór onego z dowodami własnośc jego usprawiedliwiającemi i odebrać po zapłaceniu kosztów utrzymywania takowego i innych.

W m. Kołbieli d. 10 Marca 1870 r.
Franciszek Bocian.
Pisarz Gminy, Żukowski.

N. D. 2091. Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.

Вызываетъ Осипа Дубель, 27 лѣтъ отъ роду, католическаго вѣроисповѣданія, овчаря постояннаго въ деревни Лысконю гмины Нараминъ, временно въ деревни Казимирѣ гминѣ Куровъ Вѣлуньскаго Уѣзда проживающаго, нынѣ съ послѣдняго мѣста отлучившагося, дабы въ теченіи 30 дней отъ ниже писаннаго числа, донесъ о своемъ мѣстопребываній, или лично явился въ здѣшній Судъ по со бственном

дѣлу, въ противномъ же случаѣ, поступлено будетъ съ нимъ по закону.

Петроковъ, 28 Февраля (11 Марта) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Хмелевскій.

*

Wzywa Józefa Dubiel, lat 27, katolika, owczarza, stale we wsi Łyskoniu gminie Naramie, czasowo we wsi Kazimierz gminie Kuzow, Powiecie Wieluńskim zamieszkałego, z ostatniego pobytu wyszłego, aby w ciągu dni 30 doniósł o miejscu teraźniejszego zamieszkania, lub osobiście w Sądzie tutejszym w sprawie własnej stawił się, w przeciwnym wypadku postąpionem z nim będzie według prawa.

Petroków d. 28 Lutego (11 Marca) 1870 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Chmieleński.

N. D. 2088. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Калишѣ.*

Вызываетъ симъ Фишля Пржедборскаго еврея, работника, жителя города Слупцы, бѣжавшаго за границу, и нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, чтобы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ для выслушанія рѣшенія по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ, будетъ поступлено по закону.

Г. Калишъ, д. 6 (18) Марта 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Бромирскій.

*

Zapozywa niniejszym Fiszla Przedborskiego, żyda, wyrobnika, zamieszkałego w mieście Słupcy, który uciekł za granicę i obecnie niawiadomy z miejsca pobytu, aby się w przeciągu dni 30 stawił w Sądzie naszym dla wysłuchania wyroku w sprawie własnej, gdyż w przeciwnym razie, podług prawa postąpionem będzie.

Kalisz dnia 6 (18) Marca 1870 roku.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.

N. D. *2092. Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Симъ вызываетъ Сарновскаго, жителя города Люблина и теперь неизвѣстно гдѣ проживающаго въ теченіи 30 дней по собственному дѣлу явится въ здѣшній Судъ или о мѣстѣ проживанія увѣдомить.

Г. Люблинъ, 5 (17) Марта 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Рупрехтъ.

*

Wzywa Sarnowskiego, poprzednio w Lublinie zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby pod skutkami prawa w sprawie własnej w ciągu dni 30 do Sądu się stawił, lub o teraźniejszym miejscu pobytu zawiadomił.

Lublin dnia 5 (17) Marca 1870 roku.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

N. D. 2089. *Судъ Исправительной Полиціи въ Калишѣ.*

Вызываетъ симъ Розалію Малковскую работницу, жительку изъ деревни Мылковице гмины Войславице, ныне неизвѣстно по мѣсту пребыванія, чтобы въ теченіи 30 дней явилась въ здѣшній Судъ для выслушанія рѣшенія по собственному ее дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ, будетъ поступлено по закону.

Г. Калишъ, д. 6 (18) Марта 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Бромирскій.

*

Zapozywa niniejszym Rozalję Małkowską, wyrobnicę, zamieszkałą we wsi Miłkowice gminie Wojsławice, obecnie niewiadomą z miejsca pobytu, aby się w przeciągu dni 30 stawiła w Sądzie naszym dla wysłuchania wyroku w sprawie własnej, w przeciwnym bowiem razie, podług prawa postąpionem będzie.

Kalisz dnia 6 (18) Marca 1870 roku.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.

N. D. *2132. Сейнскій Мировой Судъ.*

Судъ приглашаетъ Зельмана Розенберга, жителя города Серее, Сейнскаго уѣзда, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, явится въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней, со дня напечатанія сего вызова, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Сейны, 6 (18) Марта 1870 г.
Предсѣдательствующій, Грабовскій.

N. D. 2133. *Маріампольскій Судъ Простой Полиціи.*

Объявляетъ, что въ Декабрѣ мѣсяцѣ 1869 г. задержана полицейскою властью въ деревни Алексота, лошадь карой шерсти, большаго роста, лѣтъ 4, съ бѣлыми задними ногами, маленькою бѣлою свѣздою на лбу, лошадь эта находится подъ надзоромъ у Войта Гмины Алексота, потому вызываетъ владельца оной, прибытъ съ надлежащими доказательствами къ Войту Гмины Алексота или въ здѣшній Судъ, ибо ко происшествіи времени опредѣленнаго закономъ, лошадь сія продана будетъ съ публичныхъ торговъ въ пользу казны.

Г. Маріямполь, 1 (23) Февраля 1870 г.
Подсудокъ, Склодовскій.

N. D. 2093. *Судъ Простой Полиціи въ Прошовицахъ*

Вызываетъ симъ Станислава Ягловскаго Завѣдывающаго по хозяйственной части имѣніемъ Злотники, въ остальное время въ той же деревни Злотники жительствующаго, нынѣ съ мѣста пребыванія неизвѣстнаго, чтобы въ собственномъ дѣлѣ въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній или ближайшій своего пребыванія Судъ, ибо по истеченіи сего времени, поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Прошовице д. 2 (14) Марта 1870 г.
Подсудокъ, Бржезинскій.

*

Zapozywa Stanisława Jagłowskiego, ekonoma w dobrach Złotnik, ostatnio w tejże wsi Złotnikach mieszkającego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia w sprawie własnej do Sądu tutejszego lub najbliższego swego zamieszkania zgłosił się, gdyż po upływie tego czasu, podług prawa postąpionem będzie.

Proszowice dnia 2 (14) Marca 1870 roku.
Podsędek, Brzeziński.

N. D. *2017 Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Антона Кокошицкаго или Калишера, мельника, жителя города Калиша, нынѣ съ мѣста пребыванія неизвѣстнаго, чтобы въ собственномъ дѣлѣ въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній или ближайшій своего пребыванія Судъ, ибо по истеченіи сего времени: по законамъ будетъ поступлено.

г. Плоцкъ, Февраля 16 (28) дня 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

*

Zapozywa Antoniego Kokószyckiego v. Kaliszera, młynarczyka, zamieszkałego w mieście Kaliszu, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia w sprawie własnej do Sądu tutejszego lub najbliższego swego zamieszkania zgłosił się, gdyż po upływie tego czasu, podług prawa postąpionem będzie.

Płock dnia 16 (28) Lutego 1870 roku.
Sędzia, Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 2011. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Хану, изъ Стердинеровъ Фридманъ, моисейскаго вѣроисповѣданія, лѣтъ 24, сперва въ Праснышѣ, а въ послѣднее время, въ городѣ Варшавѣ проживающую, а теперь съ мѣста жительства неизвѣстную, дабы въ продолженіи 30 дней явилась въ здѣшнемъ Судѣ, ибо по истеченіи срока, будетъ поступлено по законамъ.

Г. Пултускъ, 23 Февр. (7 Мар.) 1870 г.
и. д Предсѣдательствующаго Судьи,
Жемровскій.

*

Wzywa niniejszem Hanę ze Sterdynerów Frydman, starozakonną, lat 24 obecnie mającą, pierwotnie przemieszkiwać w Prasnyszu, a ostatnio w Warszawie, a obecnie z pobytu niewiadomą, iżby w Sądzie tutejszym stawiła się w ciągu dni 30, w prrecіwnym bowiem razie, będzie postąpione podług prawa.

Pułtusk d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.
w z. Sędziego Prezydującego, Żemrowski.

N. D. 1981. Sąd Policji Prostej w Marjampolu.

Wzywa Josiela Sztren i żonę jego, poprzednio we wsi Zyple gminie Syntowty, na szynku zamieszkałych, obecnie z pobytu niewiadomych, aby w przeciągu dni 30 stawili się w Sądzie celem złożenia zeznania w sprawie przeciwko nim o naruszenie przepisów Ustawy o akcyzie od trunków uformowanej, gdyż w przeciwnym razie, wedle prawa postąpionem będzie.

Marjampol d. 3 (15) Lutego 1870 r.
Podsędek, Skłodowski.

N. D. 2045. *Судъ Простой Полиціи въ Сувалкахъ.*

Вызываетъ симъ въ присутствіе свое Лейзора Вагинскаго жителя города Сувалки отлучившагося съ мѣста своего жительства и въ настоящее время неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія для спроса его по производящемуся о немъ дѣлѣ, присовокупляя, что въ случаѣ неявки въ указанный срокъ поступлено будетъ по закону.

Г. Сувалки, 4 (16) Марта 1870 г.
Предсѣдательствующій, Маевскій.

N. D. 1948. *Сувалкскій Судъ Простой Полиціи.*

Вызываетъ симъ въ присутствіе свое въ 30 дневный срокъ Антона Бакуневича, крестьянина деревни Карасѣво, Вульчанской гмины, отлучившагося съ мѣста своего жительства и въ настоящее время неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія для спроса его по происходящемуся о немъ дѣлѣ присовокупляя, что въ случаѣ неявки въ указанный срокъ поступлено будетъ по закону.

Г. Сувалки, 21 Фев. (5 Марта) 1870 г.
Подсудокъ, Маевскій.

N. D. *1882. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Іоска и Шимелю супруговъ Вейсроковъ жителя деревни Насѣгнево, гмины Олешно, Липновскаго уѣзда отлучившихся въ неизвѣстное мѣсто, дабы въ теченіи 30 дней явились въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ съ ними по законамъ.

Г. Плоцкъ, 27 Февр. (11 Марта) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

*

Zapozywa niniejszem Joska i Szymelę małżonków Wejsroków zamieszkałych poprzednio we wsi Nasiegniewo, gminie Oleszno, powiatu Lipnowskiego, a na teraz z pobytu niewiadomych od daty dzisiejszej za dni 30 stawili się w Sądzie tutejszym we własnej sprawie, gdyż w razie przeciwnym podług prawa postąpionem będzie.

Płock, d. 27 Lutego (11 Marca) 1870 roku.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. *1887. Солецкій Судъ Простой Полиціи.*

Февраля 24 (Марта 8) дня с. г. скоро по полудни на берегу рѣки Каменной въ близи деревни Павловской Воли, гмины Павловице крестьянами найдено тѣло человѣка мужескаго пола неизвѣстной фамиліи и происхожденія подвергнуто вслѣдствіе времени значительной порчи и птицами повреждено, черепъ на головѣ лишенъ волосовъ. Человѣкъ этотъ, котораго описаніе лица по порчѣ тѣла и недостатку леваго глаза не могло быть составлено, былъ среднихъ лѣтъ ростомъ 70 дюймовъ, одѣтъ въ кафтанъ изъ бѣлаго толстаго сукна и холстяные штаны, что совершенно было испорчено, потому проситъ всякаго кто знаетъ о фамиліи и происхожденіи упомянутаго человѣка явиться въ Судъ въ возможной скорости для изложенія по сему дѣлу своихъ показаній.

Посадъ Солецъ, Февр. 27 (Мар. 11) 1870 г.
Подсудокъ Ястржембскій.

*

W dniu 24 Lutego (8 Marca) r. b. zaraz po popołudniu nad brzegiem rzeki Kamiennej w bliskości wsi Pawłowska Wola, gminy Pawłowice, przez włościan odkryte zostały zwłoki mężczyzny z nazwiska i pochodzenia ni wiadomego, którego ciało skutkiem czasu znacznej korupcji uległo i przez ptastwo w części zniszczone a zaś czaszka głowy włosów pozbawiona. Człowiek ów, którego rysy twarzy skutkiem zgnie izny i braku oka lewego zebrane być nie mogły, był w wieku średnim, wzrost wynosił cali 70, zaś ubrany w spancer z sukna białego grubego i spodnie płócienne, które w zupełności zniweczone i mający jednen but na lewej nodze. Wzywa przeto każdego, ktoby wiedział o nazwisku i pochodzeniu rzeczonego mężczyzny, aby się zgłosił do Sądu tutejszego celem udzielenia stosownych objaśnień.

Solec, d. 27 Lutego (11 Marca) 1870 r.
Podsędek, Jastrzębski.

N. D. 1881 *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Симъ объявляетъ, что 13 (25) Августа п. г въ г. Варшавѣ отобрано у подозрительнаго лица одѣяло краснаго цвѣта, которое хранится въ здѣшнемъ Судѣ, потому вызывается въ здѣшній Судъ неизвѣсный хозяинъ помянутаго одѣяла, дабы въ продолженіи 30 дней явился съ доказательствомъ собственности ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Пултускъ, 25 Фев. (9 Марта) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жемровскій Асесоръ, за Пред.

N. D. *2018. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Хаима Нахмана Литеру, жителя города Млавы Млавскаго Уѣзда, отлучившагося въ наизвѣстное мѣсто, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ съ нимъ по закону.

Плоцкъ, 21 Февраля (5 Марта) д. 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

*

Wzywa niniejszym Chaima Nachmana Literę, mieszkańca miasta Mławy Powiatu Mławskiego, niewiadomego z potytu, aby w przeciągu 30 dni stawił się w Sądzie tutejszym w sprawie przeciwko sobie, w przeciwnym razie, postąpionem będzie z nim podług prawa.

Płock d. 21 Lutego (5 Marca) 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. *2019. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Діонизія Дырынговскаго жителя деревни Боровички гмины Бѣлино, отлучившаго въ неизвѣстное мѣсто, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ съ нимъ по законамъ.

Плоцкъ 23 Февраля (7 Марта) д. 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

*

Wzywa niniejszym Dyonizego Dyryngowskiego, mieszkańca wsi Borowiczki gminy Bielino, niewiadomego z pobytu, aby w przeciągu 30 dni stawił się w Sądzie tutejszym, w sprawie przeciwko sobie, w przeciwnym razie, postąpionem będzie z nim podług prawa.

Płock d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

LISTY GONCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 2014. *Судъ Исправительной Полиціи въ Яновѣ.*

Предлагаетъ всѣмъ властямъ такъ гражданскимъ какъ и военнымъ наблюдающимъ за порядкомъ въ краѣ, дабы еврейку Минцю Зингеръ вдову, по фельчерѣ Гершку Зангеръ изъ м. Тышовецъ, лѣтъ отъ роду 40 имѣющую, самовольно въ минувшимъ году, удалившуюся изъ мѣста проживанія, и въ настоящее время неизвѣстную по мѣсту проживанія, слѣдить, а въ случаѣ задержанія, въ здѣшній или ближайшій Судъ доставить.

Г. Яновъ, 17 Февраля (1 Марта) д. 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Махниковскій.

*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem w kraju czuwające, ażeby star. Mincię Zyngier wdowę po felczerze z Tyszowiec Herszka Zyngiir, lat 40 liczącą, która w roku zeszłym z miejsca swego zamieszkania samowolnie wydaliła się niewiadomo dokąd i ukrywa się przed wymiarem sprawiedliwości, ściśle śledziły, a w razie ujęcia, do Sądu tutejszego lub najbliższego dostawiły.

Janów d. 17 Lutego (1 Marca) 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Machnikowski.

N. D. *2096. Судъ Простой Полиціи въ Млавѣ.*

Предлагаетъ всѣмъ властямъ наблюдающимъ за порядкомъ и безопасностію края, дабы Марцина Вржещъ работника жителя деревни Уньшъ и Гумовскія, о воровство обвиниемаго, бѣжавшаго изъ больницы г. Млавы тщательно слѣдить и въ случаѣ пойманія, доставить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты: Лѣтъ 30, ростъ хорошій, лицо круглое, волосы темные, носъ и ротъ умѣренные, глаза голубые, имѣетъ правую ногу на верху при большомъ пальцѣ зраненную.

Млава д. 16 (28) Февраля 1870 г.
за Подсудка, Червинскій.

*

Wzywa wszekie władze, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Marcina Wrzeszcz, wyrobnika, z wsi Unieszk Gumowskich, o kradzież obwinionego, z szpitala miasta Mławy zbiegłego, śledziły i w razie ujęcia, tutejszemu lub najbliższemu Sądowi dostawić raczyły.

Rysopis jego: lat 30, wzrostu dobrego, włosy ciemno-bląd, nos i usta mierne, oczy niebieskie, czoło niskie, prawą nogę na wierzchu przy dużym palcu ma świeżo skaleczoną.

Mława dnia 16 (28) Lutego 1870 roku.
Podsędek, w z. Czerwiński.

N. D. *1950. Судъ Исправительной Полиціи въ Яновѣ.*

Проситъ всѣ власти дабы Осипу Борковскую, 25 лѣтъ отъ роду имѣющею, католическаго вѣроисповѣданія не замужную въ послѣдніе время въ городѣ Замостьѣ проживающую, нынѣ неизвѣстную, разыскали и подъ карауломъ въ здѣшній Судъ препроводили.

г. Яновъ, 27 Февраля (11 Марта) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Махниковскій.

*

Wzywa wszelkie Władze aby Józefę Borkowską lat 25 wieku mającą, katoliczkę, niezamężną, ostatecznie w mieście Zamościu zamieszkałą, obecnie z pobytu ni wiadomą śledziły i w razie ujęcia transportem Sądowi tutejszemu dostawiły.

Janów, d. 27 Lutego (11 Marca) 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Machnikowski.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.— Za pozwoleniem Cenzury.